

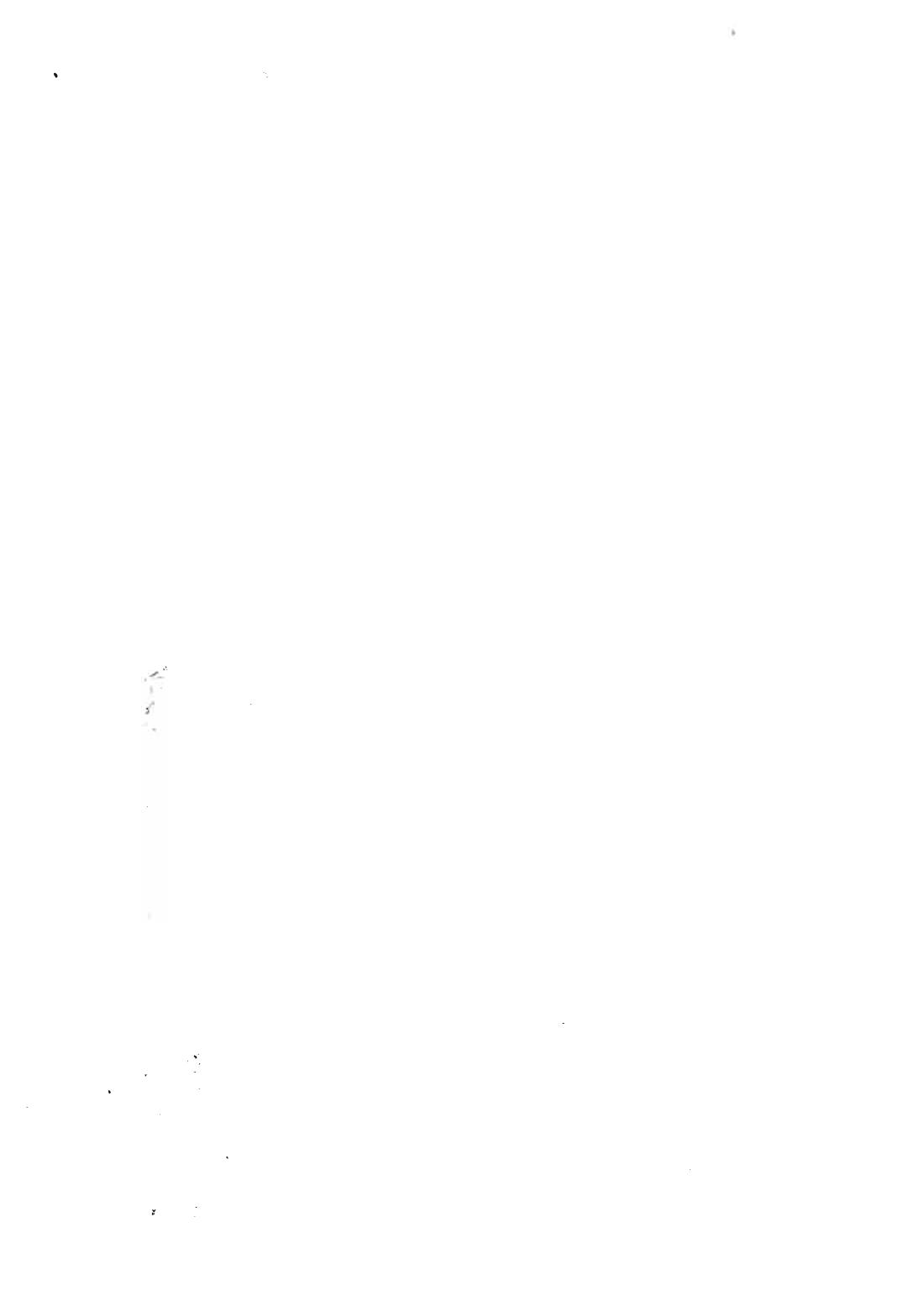
வெந்தனார்ஜ்

குழந்தைப் பாடல்கள்

திருமதி சுவந்தரரநாயகி வெந்தனார்
அவர்களின் நினைவாக அவரின் 31ம் நாள்
நினைவு நாள் நிகழ்வில்
தெந்தூல் வெளியிடப்படுகின்றது

04.02.2012

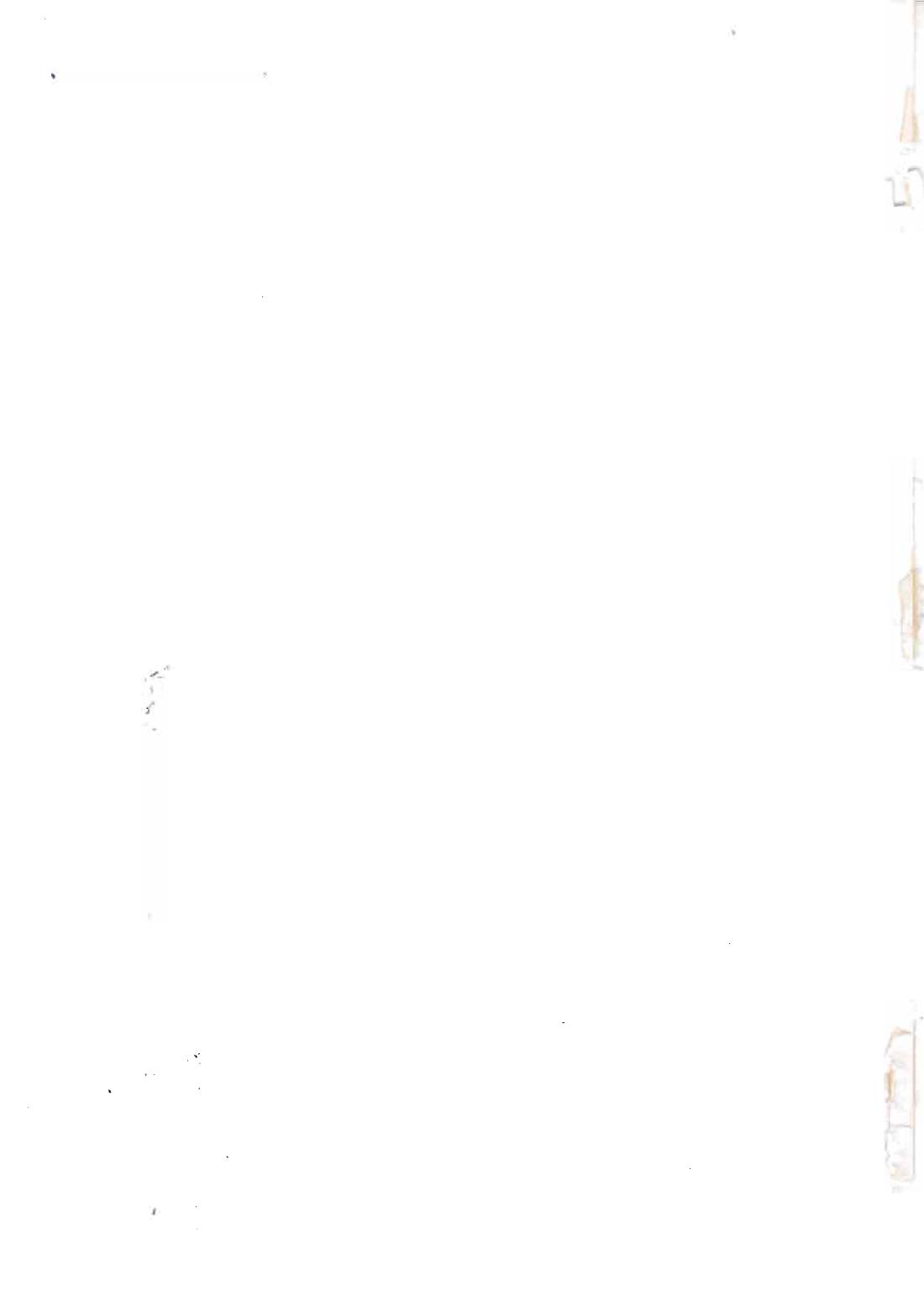

சமர்ப்பணம்

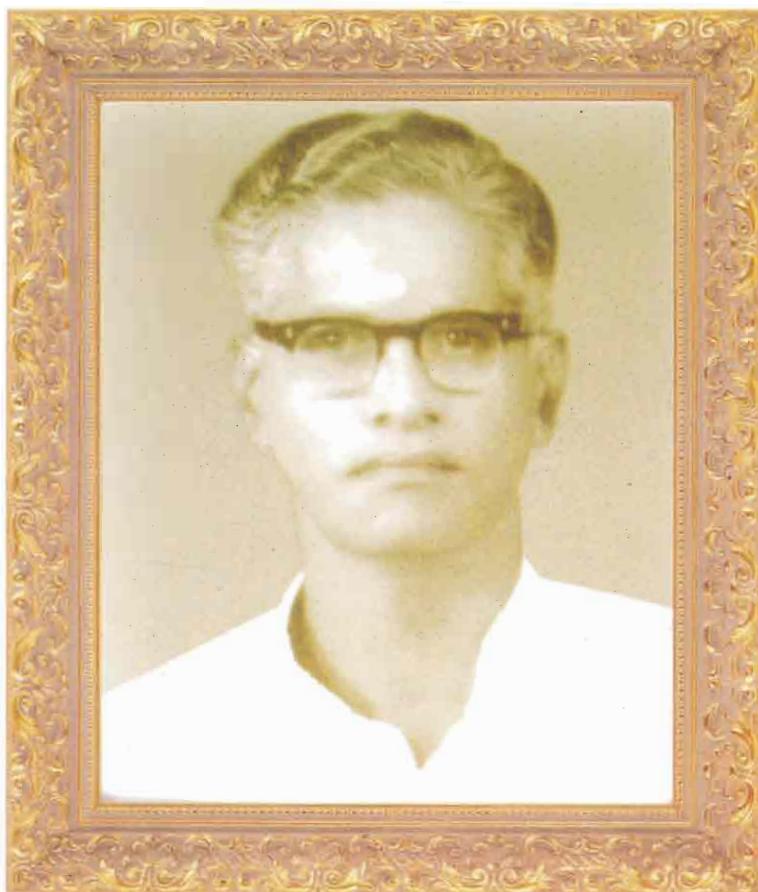
வேலகன மேற்கில் பிறந்து யாழ், கந்தர்மத்தில் வாழ்ந்து இறுதியில் அவஸ்ரேலியா சிட்னியில் இறைபதமகடந்த எவ்கள் அன்புத் தெய்வம் திருமதி சவந்தரநாயகி வேந்தனார் அவர்களின் நினைவாக “வேந்தனாரின் குழந்தைப் பாடல்கள்” என்னும் பிரசித்தி பெற்ற குழந்தைப் பாடல்நூலை எமதன்கையின் பாதக் கமலங்களில் சமர்ப்பித்து எமதநுகை அன்கையின் ஆன்மா இறைவன் திருவடி நீழில் பூரண சாந்தி பெற்றிட எல்லாம் வல்ல இறைவகை இறைஷ்ககின்றோம்.

வேந்தனார் அவர்களால் இற்கறக்கு 60 வருடங்களிற்கு முன் இயற்றப்பட்டு, உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழும் தமிழ்க் குழந்தைகளினால் பாடப்பெற்றுவரும் இப் பாடல்களை, பிகழுயின்றி யாவரும் படித்துப்பயன்தடைய வேண்டுமென்பதே எம் விருப்பம். இந்நூலை அகனவரும் பெற்றுப் பயன் அடைவர் என நம்புகின்றோம்.

குமும்பத்தினர்.

வுத்துவான் வேந்தனார் அவர்கள்

1918 – 1966

10

1000

1000

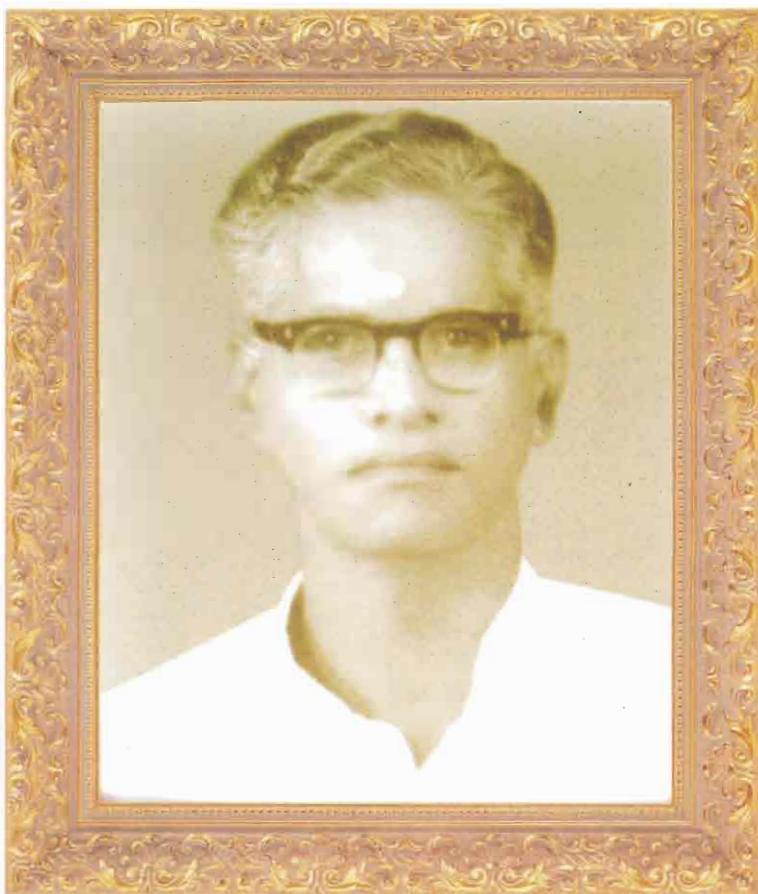
சமர்ப்பணம்

வேலகண மேற்கில் பிறந்து யாழ். குந்தர்மடத்தில் வாழ்ந்து இறுதியில் ஆவல்ரேவியா சிட்னியில் இகறுபதமகடந்த எங்கள் அன்புத் தெய்வம் திருமதி சுவந்தரநாயகி வேந்தனார் அவர்களின் நினைவாக “வேந்தனாரின் குழந்தைப் பாடல்கள்” என்னும் பிரசித்தி பெற்ற குழந்தைப் பாடல்நூலை எமதன்களையின் பாதக் கமலங்களில் சமர்ப்பித்து எழந்தாலும் அங்கையின் ஆங்மா இகறுவனை திருவடி நீழலில் பூரண சாந்தி பெற்றிட எல்லாம் வல்ல இகறுவனை இகறுஞ்சுக்கின்றோம்.

வேந்தனார் அவர்களால் இற்கறுக்கு 60 வருடங்களிற்கு முன் இயற்றப்பட்டு, உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழும் தமிழ்க் குழந்தைகளினால் பாடப்பெற்றுவரும் இப் பாடல்களை, பிழையின்றி யாவரும் படித்துப்பயன்கடைய வேண்டுமென்பதே எம் விருப்பம். இந்நூலை அனைவரும் பெற்றுப் பயன் அடைவர் என நம்புகின்றோம்.

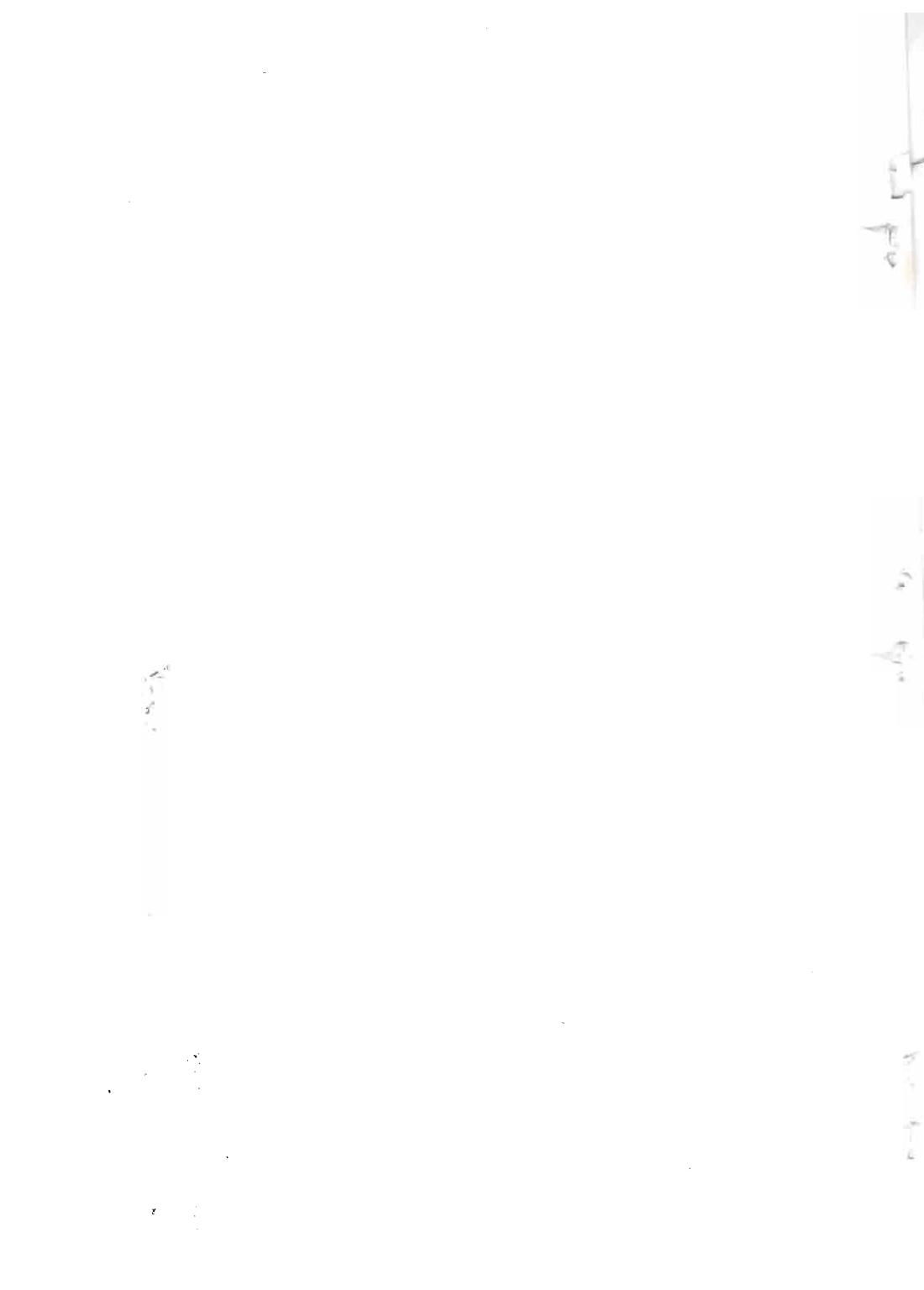
குரும்பத்தினர்.

வ்த்துவான் வெந்தனார் அவர்கள்

1918 – 1966

1. நல்லூர்

- 1 நல்லூர்க் கந்த சாமி கோயில்
நாங்கள் வணங்கும் கோயில்
கல்லுங் கனியக் கசிந்து கதறிக்
கருணை வேண்டுங் கோயில்.

- 2 அல்லும் பகலும் அடியார் கூட்டம்
அழுதும் தொழுதும் பரவி
நல்லூர்க் கந்தா கந்தா என்று
நயந்து வணங்கும் கோயில்.

- 3 அழுகும் அண்டும் அருளும் தெளிவும்
அமைந்து நிறைந்த கோயில்
முழவும் குழலும் யாழும் பாட்டும்
முழங்கும் நல்லூர்க் கோயில்.

- 4 ஞான வளமும் நலமும் தவமும்
நண்ணும் நல்லூர்க் கோயில்
வான உலகாய் யாழ்ப்பா னத்தை
மலர்த்தும் நல்லூர்க் கோயில்.

- 5 எல்லை இல்லா அன்பர் கூடி
இனிய விழாவைக் காணும்
நல்லூர்க் கந்த சாமி கோயில்
ஞாலம் போற்றும் கோயில்.

2. அம்மைவிள் அங்பு

- 1 காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக் கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா பாலைக் காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப் பருகத் தந்த அம்மா.
- 2 புழுதி துடைத்து நீரும் ஆட்டிப் பூவுஞ் குட்டும் அம்மா அழுது விழுந்த போதும் என்னை அணைத்துத் தாங்கும் அம்மா.
- 3 அன்னிப் பொருளைக் கொட்டிச் சிந்தி அழிவு செய்த போதும் பிள்ளைக் குணத்தில் செய்தான் என்று பொறுத்துக் கொள்ளும் அம்மா.
- 4 பள்ளிக் கூடம் விட்ட நேரம் பாதி வழிக்கு வந்து துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத் தூக்கித் தோளிற் போடும் அம்மா.
- 5 பாப்பா மலர்ப் பாட்டை நானும் பாடி ஆடும் போது வாப்பா இங்கே வாடா என்று வாரித் தூக்கும் அம்மா.

3. பட்டி

- 1 அன்பு நிறைந்த பாட்டி என்னை
 அணைத்துத் தூக்கும் பாட்டி
 இன்ப மான கதைகள் எல்லாம்
 எனக்குச் சொல்லும் பாட்டி.
- 2 வாழைப் பழமும் இனிப்பும் எனக்கு
 வாங்கித் தந்த பாட்டி
 தோளிற் கிடத்தி முதுகைத் தடவித்
 தூங்க வைக்கும் பாட்டி.
- 3 பள்ளிக் கூடப் பாடம் வீட்டில்
 படிக்கச் சொல்லும் பாட்டி
 துள்ளிக் குதித்து மண்ணில் வீழ்ந்தால்
 துடைத்துக் கழுவும் பாட்டி.
- 4 கோவிலுக்குப் போகும் போது
 கூட்டிச் செல்லும் பாட்டி
 கும்பிடுநீ கும்பி டென்று
 குளிந்து சொல்லும் பாட்டி.
- 5 அப்பா அம்மா அடிக்க வந்தால்
 அலறிக் தடுக்கும் பாட்டி
 தப்பாய் நானும் பிழைகள் செய்தால்
 தானே புலம்பும் பாட்டி.
- 6 அவ்வைப் பாட்டி பாடித் தந்த
 ஆக்தி குடிப் பாட்டை
 செவ்வை யாகப் பாடச் சொல்லிச்
 சிந்தை மகிழும் பாட்டி.

4. வள்ளி

- 1 வள்ளி பாட்டுப் பாடுவாள்
மலரைச் சூடி ஆடுவாள்
பள்ளிக் கூடம் ஏகுவாள்
பாடம் எல்லாம் கூறுவாள்.

- 2 பொய்யும் புஞ்சும் சொல்லிடாள்
பொருளை கொட்டிச் சிந்திடாள்
தெய்வம் என்றும் போற்றுவாள்
செய்த நன்றி சாற்றுவாள்.

- 3 தம்பி அழுதால் தூக்குவாள்
தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றுவாள்
செம்பு பேணி விளக்குவாள்
தேங்காய் எடுத்துப் போடுவாள்.

- 4 கோலம் போட்டு வீட்டிலே
குத்து விளக்கை ஏற்றுவாள்
சாலம் சாட்டுச் சொல்லிடாள்
தாய்க்கும் உதவி செய்குவாள்.

- 5 கடலை தின்று மகிழுவாள்
காப்புச் சீப்பு வேண்டுவாள்
புடவை வாங்கிச் சட்டைகள்
புதிய தைத்துப் போடுவாள்.

- 6 ஆடிப் பிறப்புப் பாட்டென்பாள்
ஆகா அதனைப் பாடென்பாள்
கூடிக் கூடிக் கொழுக்கட்டை
கொடுத்துத் தின்னும் நாளென்பாள்.

குழந்தைப் பாடல்கள்

பக்கம் 4

ந. பவளம்

- 1 பவளம் என்தன் கூட்டாளி
பள்ளிக் கூடக் கூட்டாளி
அவனும் நானும் எப்போதும்
அன்பாய்க் கூடிச் செல்லுவோம்.

- 2 சட்டை போட்டுக் கொள்ளுவோம்
தலையும் பின்னிக் கொள்ளுவோம்
பொட்ட ணிந்து கொள்ளுவோம்
பூவுஞ் சூடிக் கொள்ளுவோம்.

- 3 பந்து வீசி ஆடுவோம்
பத்து வட்டம் ஓடுவோம்
வந்து வீடு சேருவோம்
மாம ரத்தில் ஏறுவோம்.

- 4 கையால் காய்கள் தேடுவோம்
கடித்து வாயில் போடுவோம்
ஜயா வந்தால் ஆடுவோம்
அம்மா வந்தால் ஓடுவோம்.

- 5 கதையும் பாட்டுஞ் சொல்லுவோம்
கணக்குக் கூட்டிச் சொல்லுவோம்
புதிய மணலை அள்ளுவோம்
போட்டுச் சளகில் தெள்ளுவோம்.

- 6 மாமா தந்த பாவையை
வாரித் தூக்கிக் கொஞ்சவோம்
பூவால் தொடுத்த மாலைகள்
போட்டுத் தூக்கிக் கொஞ்சவோம்.

6. ஆறுமுறைவர்

- 1 ஆறுமுக நாவலர்
அருந்தமிழின் காவலர்
வீறுகொண்டு சைவத்தின்
மேன்மைதந்த கோனவர்.

- 2 நல்லூரிலே பிறந்தவர்
நல்லறிவு நிறைந்தவர்
எல்லோருக்கும் இனியவர்
சசனையே பணிபவர்.

- 3 திருக்குறளை மிகமிகத்
திருத்தமாகப் பதித்தவர்
இருக்குமுதல் வேதங்கள்
இயம்பும்நெறியை மதித்தவர்.

- 4 கந்தபுராணங் கற்றவர்
கருணையுள்ளம் பெற்றவர்
சிந்தைசெயலில் தூயவர்
சித்தாந்தமே ஆய்பவர்.

- 5 பேச்சிலமிகவும் வல்லவர்
பிறர்மதத்தை வெல்பவர்
மூச்சம்தமிழ்க்காய் விட்டவர்
மும்மலத்தைச் சுட்டவர்.

- 6 தென்னாட்டிலும் ஈழத்தின்
சிறப்பைபநாட்டி வைத்தவர்
பொன்னாட்டினும் புரவலன்
போற்றுமெங்கள் நாவலன்.

7. பொன். திருச்சூறு

- 1 பொன்ராம நாதன் ஈழம்
 போற்றும் வீரத் தலைவன்
 தன்காலத் தமிழர்க் கன்புத்
 தாயைப் போன்ற தலைவன்.

- 2 கரும்பிலினிய தமிழைக் கற்றுக்
 கருணை நிறைந்த தலைவன்
 இரும்பு மனமும் இளகும் வண்ணம்
 இனிய சொல்லும் தலைவன்.

- 3 தெய்வமெம்மைக் காக்கும் என்று
 சிந்தை மகிழுந் தலைவன்
 சைவநெறியின் மரபை உலகில்
 தழைக்கச் செய்த தலைவன்.

- 4 இலங்கும்பர மேசு வரா
 இராமநாதன் என்றே
 துலங்கும்கல் லூரி இரண்டைத்
 தோற்று வித்த தலைவன்.

- 5 மன்னுபுகழ்க் கொழும்பில் சைவ
 வாழ்வு நின்று மலரப்
 பொன்னம் பலவானர் கோவில்
 புனைந்து போற்றும் தலைவன்.

8. புலவர் ஹோஸ்

- 1 கூவங் குயிலே உனக்கும் ஒன்று
 சூறு கின்றேன் கேளாய்
 நாவில் இனிக்கும் தேனைப் போல
 நயந்து நயந்து கூவாய்.
- 2 ஆடிப் பிறப்புப் பாட்டுப் பாடி
 அமிழ்தின் சுவையைத் தந்தோன்
 தாடிக் கிழவன் தங்கக் தாத்தா
 தமிழைப் பாடிக் கூவாய்.
- 3 ஆடு கதறும் அன்புக் குரலை
 ஆவி உருகிக் கூவாய்
 தாடி அறுந்த வேடன் கதையைச்
 சாற்றிச் சாற்றிக் கூவாய்.
- 4 புத்தமு தென்றே புகலுந் தமிழின்
 புதிய புனைவாய்ப் பொலியும்
 கத்தரி வெருளிப் பாட்டை நீயுங்
 கனிந்த குரலால் கூவாய்.
- 5 மாவின் கணியைத் தின்னும் சிறுவர்
 மனத்தில் தெய்வம் மனக்கும்
 பாவின் சுவையைக் குயிலே நீயும்
 பாடிப் பாடிக் கூவாய்.
- 6 மனம்நி றைந்த செல்வன் வாழ்வின்
 மாண்பைப் பாடிப் பாடி
 இனம்நி றைந்த குயிலே நீயும்
 இனிய குரலால் கூவாய்.

- 7 பஞ்சக் கூழ்புமுக் கொடிய லோடு
 பணையின் பயனும் பாடி
 நெஞ்சந் தளிர்க்கும் தங்கத் தாத்தா
 நினைவைக் கூறிக் கூவாய்.
- 8 இலவு காத்த கிளியி னோடு
 இலங்கை வளமும் பாடும்
 புலவன் தங்கத் தாத்தா பூண்ட
 புகழைப் போற்றிக் கூவாய்.
- 9 பாலை விற்கும் பாவை அந்தப்
 பவளக் கொடியின் கதையைக்
 காலங் கடந்து வாழச் செய்த
 கவிஞர் என்று கூவாய்.
- 10 செந்த மிழ்த்தாய் சீரை எமக்குச்
 செப்பும் புலவர் கோனைக்
 கொந்தார் சோலைக் குயிலே நீயும்
 கூவிக் கூவி மகிழ்வாய்.

9. நொண்டி

- 1 காலில் ஸாத நொண்டி மிகவும்
களைத்துப் போனான் அம்மா
கோலை ஊன்றி நடந்து முதுகு
சுனிப் போனான் அம்மா.

- 2 பாவம் அந்த நொண்டி எங்கள்
பள்ளிக் கூடத் தெருவால்
போகும் போது கண்டேன் ஜயோ
புஞ்கள் காலில் அம்மா.

- 3 இனிப்புக் கடலை வாங்கக் காச
இனிமேல் கேட்க மாட்டேன்
தனித்த நொண்டி தவிப்பைப் போக்கத்
தாரும் அம்மா காச.

- 4 கந்தை சுற்றும் நொண்டிக் காலைக்
காட்டிப் பிச்சை கேட்கிறான்
ஜந்து சதம்நீ தந்தி டம்மா
அவனைத் தேடிப் போடுவேன்.

10. ஏங்கள் வீட்டுப் பூனை

- 1 சின்னச் சின்னப் பூனை
 சிறந்த நல்ல பூனை
 என்னைப் பார்த்துத் துள்ளூம்
 எங்கள் வீட்டுப் பூனை.

- 2 வட்ட மான கணகள்
 வண்ண மான செவிகள்
 கட்டை யான கால்கள்
 காட்டும் நல்ல பூனை.

- 3 பாலைக் குடிக்கப் பார்க்கும்
 பதுங்கி இருக்கும் பரணில்
 வாலைப் பற்றி இழுத்தால்
 வளைந்து கையைக் கடிக்கும்.

- 4 நாயைப் பார்த்துச் சீறும்
 நகத்தால் மரத்தைக் கீறும்
 பாயைப் பதுங்கி ஓடும்
 பந்தை உருட்டி ஆடும்.

- 5 எலியைக் கிளியைப் பிடிக்கும்
 ஏறி மரத்தில் நடிக்கும்
 புலியைப் போல இருக்கும்
 புள்ளிக் கோட்டுப் பூனை.

- 6 உண்ணுஞ் சோறும் பாலும்
 ஊட்டி வளர்த்த பூனை
 கண்ணைப் போன்ற பூனை
 கட்டிக் கரும்புப் பூனை.

குழந்தைப் பாடல்கள்

பக்கம் 11

11. புள்ளிக் கோழி

- 1 புள்ளிக் கோழி எங்கள் கோழி
பொரித்த குஞ்ச பத்து
வெள்ளைக் குஞ்ச மூன்று நல்ல
வெடிவால் குஞ்ச ஏழு.
- 2 கொக்கொக் கொக்கோ என்று குஞ்சைக்
சூட்டிக் கொண்டு திரியும்
பக்கத் திலே காகம் வந்தால்
பறந்து பறந்து கலைக்கும்.
- 3 தப்பிக் குஞ்ச சத்தம் போட்டால்
தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கும்
குப்பை கிளிப் பூச்சி புழக்கள்
கொத்தித் தின்னக் கொடுக்கும்.
- 4 காற்றுக் கிலைகள் ஆடி னாலும்
காதைக் கொடுத்துக் கேட்கும்
சோற்றைப் போட்டால் குஞ்சைக் கூவிச்
சொண்டால் கிளிக் காட்டும்.
- 5 வட்ட மிட்டுப் பருந்து வந்து
வானத் திலே பறந்தால்
செட்டைக் குள்ளே குஞ்சை வைத்துத்
தெய்வம் போலக் காக்கும்.

12. பறவைக் குஞ்சு

- 1 பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்னா
பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்னா
பறக்கும் இறகு முளைத்திடாத
பறவைக் குஞ்சைப் பாரண்னா.

- 2 கூடு காற்றில் ஆடிஇந்தக்
குஞ்சு விழுந்து விட்டதோ
தேடித் தாயும் தூக்கமுன்னம்
செத்துப் போகும் துடிக்குதே.

- 3 கட்டெ றும்பும் ஊருதே
காகம் கொத்துப் பார்க்குதே
வட்டம் போட்டுப் பருந்துமிந்த
மரத்தை நோக்கி வருகுதே.

- 4 மரத்தில் ஏறிக் கூட்டிலே
வைத்து விடுங்கள் குஞ்சையும்
இரக்க மாக்கி ருக்குதையோ
இளைத்துக் கிடந்து துடிக்குதே.

13. மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்

- 1 மல்லிகைப் பூந்தோட்டம் நல்ல
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
வாசமுள்ள மலர்கள் பூக்கும்
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.
- 2 வண்டிருந்து பாடு கின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
வண்ணமயில் ஆடுகின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.
- 3 குயிலிருந்து சூவு கின்ற
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்
கொடிகளிலே கிளிகள் ஆடும்
மல்லிகைப் பூந்தோட்டம்.
- 4 சுந்தலுக்கு மாலை கட்டக்
கொய்திடுவோம் பூக்கள்
கொடிகளையே பிடித்தி முத்துக்
கொய்திடுவோம் பூக்கள்.
- 5 கொய்தமலர் மாலை யெல்லாம்
சுந்தலிலே அணிவோம்
குதித்தோடி எங்கள் பன்னிக்
சுடத்திலே குவிவோம்.

14. வெண்ணிலா

- 1 பாலைப் போல வெண்ணிலா
 பார்க்க நல்ல வெண்ணிலா
 கோல வானில் நின்றோளியைக்
 கொட்டு கின்ற வெண்ணிலா.

- 2 வெள்ளிக் கூட்டம் சுற்றி நிற்க
 விளங்கு கின்ற வெண்ணிலா
 அள்ளி அள்ளிச் சோற்றையூட்டி
 அம்மா காட்டும் வெண்ணிலா.

- 3 கரிய முகிலுள் ஓடி ஒளித்துக்
 கள்ளாம் பழகும் வெண்ணிலா
 தெரிய வில்லை என்று தம்பி
 தேடிச் சின்னங்கும் வெண்ணிலா.

- 4 கலா தம்பி காந்தி யோடு
 கையைக் கோர்த்துக் கொண்டு
 நிலா நிலா என்று கூவி
 நின்று துள்ளும் வெண்ணிலா.

நி. கிளமைப் பருவம்

- 1 இளமைப் பருவம் இனிய பருவம்
எழுச்சி நல்கும் பருவம்
விளையும் அன்பும் தொண்டும் வாழ்வில்
விருந்து செய்யும் பருவம்.
- 2 மலையைத் தூக்கித் தலையில் வைக்க
மார்பு தட்டும் பருவம்
கலைகள் கற்றுப் புலமை யாலே
கருத்து மலரும் பருவம்.
- 3 நாட்டை மொழியை அடிமை ஆக்க
நாங்கள் இங்கு வாழோம்
ஈட்டி முனையில் உயிரைக் கொடுப்போம்
என்றே மும்பும் பருவம்.
- 4 இன்னல் கோடி வாழ்வில் வந்து
எதிர்த்து நின்ற போதும்
தன்ன லத்தைப் பேணி டாக்
சால்பு கொண்ட பருவம்.
- 5 சென்ற கால நிகழுங் காலச்
செயல்கள் யாவும் தேர்ந்தே
என்றும் வாழும் எதிர்கா லத்தை
இயற்றும் இளமைப் பருவம்.

16. பூஷ்

- 1 அழகு நிறைந்த மான்கள்
அருமை யான மான்கள்
மழலைக் குழந்தை போல
மனத்தைக் கவரும் மான்கள்.
- 2 புள்ளிப் புள்ளி மான்கள்
புதுமை யான மான்கள்
துள்ளித் துள்ளி ஒடும்
சோடி யாக வாழும்.
- 3 பரந்த காட்டில் உள்ள
பச்சைப் புல்லை மேயும்
சுரந்து பாயும் நீரைச்
கவைத்துக் குடித்து வாழும்.
- 4 கலையும் பிணையு மாகக்
கலந்து வாழும் அன்பின்
நிலையை உணர்ந்து நாங்கள்
நெஞ்சம் மகிழ் வேண்டும்.
- 5 வேட்டைக் காரர் வந்தால்
வெருட்சி கொண்ட மான்கள்
ஒட்ட மாக ஒடி
ஒளித்துக் கொள்ளும் அந்தோ.
- 6 குட்டி யோடு மான்கள்
கூடித் திரியும் போது
சுட்டு வீழ்த்த லாமோ
துண்பஞ் செய்ய லாமோ.

7 கொல்லும் புலியைப் போலக்
கொடிய மனிதர் என்று
நல்ல மானின் சூட்டாம்
நம்மை நினைக்க லாமோ.

8 அன்புத் தெய்வந் தந்த
அழகுச் செல்வம் மான்கள்
துன்பப் படுத்தி டாமல்
தோழ ராகக் கொள்வோம்.

17. டெல்

- 1 மழை முகிலுங் கூடுது
வண்ண மயிலும் ஆடுது
அழகுத் தோகை விரித்து நின்று
ஆனந்த மாய் ஆடுது.

- 2 நீலத்தோகை பொன் சொரிய
நின்று கூத்துப் போடுது
நீண்ட காலைத் தூக்கி மயிலும்
நின்று கூத்துப் போடுது.

- 3 கோல மயிலின் கூத்தைக் கண்டு
குரங்கு தாளம் போடுது
கொப்புக் கொப்பாய்த் தாவிப் பாய்ந்து
குரங்கு தாளம் போடுது.

- 4 வானம் பாடி மயிலின் கூத்தை
வாழ்த்திப் பாட்டுப் பாடுது
வண்ணக் கிளியும் வந்தி ருந்து
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது.

- 5 மானும் புலியின் பக்கம் நின்று
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது
மலையைப் போல யானை நின்று
மயிலின் கூத்தைப் பார்க்குது.

- 6 நஞ்சைக் கக்கும் நாகபாம்பு
 நடிக்கும் மயிலைப் பார்க்குது
 அஞ்சிப் பூற்றில் ஒளித்திடாமல்
 அருகில் நின்று பார்க்குது.
- 7 கொல்லும் வேடன் வில்லும் நழுவக்
 கூத்தைப் பார்த்துக் களிக்கிறான்
 குறத்தி மயிலின் கூத்தைக் கண்டு
 குதித்துக் குதித்து நடிக்கிறான்.

18. முயில்

- 1 சூக்க சூக்க சூக்க என்று
 சுவிக் கீதம் பாடுவேன்
 சுடி வாழும் சோடிக் குயிலைக்
 சுவிக் சுவித் தேடுவேன்.

- 2 காகம் என்று நீங்கள் என்னைக்
 கருதிக் கொள்ள வேண்டாம்
 காதில் இனிக்கக் கூவும் குரலால்
 கண்டு கொள்ளீர் என்னை.

- 3 பார்க்க நானும் கறுப்பு நிறந்தான்
 பாடும் குரலைக் கேளும்
 பாலும் தேனும் கரும்பும் போலப்
 பாடும் குரலைக் கேளும்.

- 4 காகக் கூட்டில் முட்டை இடுவேன்
 காகம் குஞ்ச பொரிக்கும்
 காலஞ் செல்ல எனது குஞ்ச
 கனிந்த குரவில் கூவும்.

- 5 சூவுங் குரலைக் கேட்ட காகம்
 குஞ்சைக் கொத்திக் கலைக்கும்
 சுவிக்சுவி எனது குஞ்ச
 கூட்டை விட்டுப் பறக்கும்.

- 6 குஞ்சை நானும் சூட்டிக் கொண்டு
 சூவிக் சூவித் திரிவேன்
 சூசூ சூசூ சூசூ என்று
 சூவிக் சூவித் திரிவேன்.
- 7 குச்சப் பொறுக்கிக் கூடு கட்டிக்
 குஞ்சு பொரிக்க மாட்டேன்
 சூசூ சூசூ சூசூ என்று
 சூவிக் சூவித் திரிவேன்.
- 8 காகக் சூட்டில் முட்டை இட்ட
 கள்ளாக் குயிலோ நானும்
 கல்லும் கனியக் கூவும் குரலைக்
 காது கொடுத்துக் கேளும்.

25. கரும்புதீஸ்போம்

- 1 கரும்பு தின்போம் கரும்பு தின்போம்
 கரும்பு தின்போம் நாங்கள்
 கடித்துக் கடித்து இனிக்க இனிக்கக்
 கரும்பு தின்போம் நாங்கள்.

- 2 தின்னைத் தின்ன இனிக்கும் நல்ல
 செங்க ரும்பைப் பாருங்கள்
 தென்னை போலவளர்ந் தூயர்ந்த
 செங்க ரும்பைப் பாருங்கள்.

- 3 அடித்த டித்துக் கொல்லும் போதும்
 ஆத ரிக்கும் அன்பர்போல்
 இடித்தெடுத்துத் தின்னும் போதும்
 இனிக்கும் கரும்பைப் போற்றுவோம்.

- 4 கருப்பஞ் சாற்றைப் பிழிந்து வெல்லக்
 கட்டி ஆக்கித் தின்னுவோம்
 விருப்பம் போல அவலிற் போட்டு
 விருந்தி ஸர்க்கும் நல்குவோம்.

26. உதவி

- 1 கண்ணில் லாத குருடன்
காலில் லாத முடவன்
உண்ண உணவு கேட்டால்
உவந்து கொடுக்க வேண்டும்.

- 2 ஆருங் குற்றம் செய்தால்
அதனைப் பொறுத்தல் வேண்டும்
சீறும் கோபம் ஆறிச்
சேர்ந்து வாழ வேண்டும்.

- 3 உள்ள பொருளில் பிறர்க்கும்
உதவி செய்ய வேண்டும்.
கள்ளம் கபடம் செய்தால்
கடவுள் பொறுக்க மாட்டார்.

- 4 இல்லா தார்க்குப் பொருளை
ஈவோர் தம்மைக் கண்டால்
நல்லாய் வாழ்த்த வேண்டும்
நன்றி கூற வேண்டும்.

- 5 உண்ண நீயே புகழ்ந்தால்
ஊரார் எல்லாம் சிரிப்பார்
அன்னை போன்றாய் என்றே
அறிஞர் புகழ் வேண்டும்.

- 6 வெள்ளம் போன்ற துன்பம்
மேலும் மேலும் வரினும்
உள்ளங் கலங்கி டாமல்
உழைக்கும் ஊக்கம் வேண்டும்.

27. செயல்

- 1 செய்யும் வேலை எல்லாம்
திருத்த மாகச் செய்தால்
உம்ய வழியும் ஆகும்
ஊரும் புகழ்ந்து பேசும்.
- 2 அண்டிக் கெடுக்க நினைத்தால்
அழிவு நமக்கே ஆகும்
ஒண்டிக் கறைகள் கேட்டே
உரைக்கும் பழக்கம் தீரு.
- 3 அரிய நூல்கள் எல்லாம்
அழுத்த மாகக் கற்ற
பெரியோர் கூறும் சொல்லைப்
பேணி நடத்தல் வேண்டும்.
- 4 பண்பைப் பார்த்து நன்றாய்ப்
பழகிக் கொண்ட பின்பே
நன்பன் இவனே என்று
நம்பி நடக்க வேண்டும்.
- 5 வாடித் துண்பத் தாலே
மடிய நேர்ந்த போதும்
கூடிப் பிரிந்தி டாமல்
குழைந்து வாழ வேண்டும்.
- 6 கள்ளச் சாட்சி சொல்லிக்
காச தேடு வோரைத்
தள்ளி மிதிக்க வேண்டும்
சனியாய் நினைக்க வேண்டும்.

28. ஒழுக்கும்

- 1 அல்லும் பகலும் நல்ல
ஆர்வத் தோடு நீங்கள்
கல்வி கற்று நன்மை
கருதி வாழ வேண்டும்.
- 2 ஊனும் உலர்ந்து பசியால்
உயிரும் போக வரினும்
மானம் இன்றிப் பிச்சை
வாங்கி உண்ண வேண்டாம்.
- 3 பலவும் படித்து நீங்கள்
பட்டம் பெற்ற போதும்
உலகத் தோடும் ஒத்தே
ஒழுகிக் கொள்ள வேண்டும்.
- 4 இந்த உலகில் நீங்கள்
இயற்றும் தொண்டில் எல்லாம்
தந்தை தாயைப் பேணும்
தருமம் ஒன்றே பெரிது.
- 5 கன்றை நினைந்தே உள்ளம்
கசியும் பசுவைப் போல
நன்றி புரிந்தோர் தம்மை
நாமும் நினைக்க வேண்டும்.
- 6 பருவம் பார்த்து நாங்கள்
பயிரைச் செய்தல் போலக்
கருமாந் தொடங்கும் போது
காலம் பார்க்க வேண்டும்.

29. கொடிய மொழிகள்

- 1 கொடிய மொழிகள் கூறும் பழக்கம்
 கொள்ள வேண்டாம் நீங்கள்
 முடிவி லாத கோபம் அதனால்
 மூன்று பகையும் சேரும்.

- 2 அன்பும் சிரிப்பும் அகன்று போகும்
 அயலும் உறவும் நீங்கும்
 துன்பம் கொடுக்கும் கொடிய சொற்கள்
 சொல்ல வேண்டாம் நீங்கள்.

- 3 இன்ப மான இனிய மொழிகள்
 இயம்பி மகிழும் நீங்கள்
 துன்பமான கொடிய மொழிகள்
 சொல்லிப் பழக வேண்டாம்.

- 4 இனிய மொழிகள் இருக்கக் கொடிய
 இன்னா மொழிகள் வேண்டாம்
 கனிய ருந்திக் களித்தி டாமல்
 காயைத் தின்ன லாமோ.

30. பச்சைக் கிளியிள் பழைய நினைவுகள்

(ஒர் ஆங்கிலப் பாட்டின் மொழி பெயர்ப்பைத் தழுவியது)

பவளம் வளர்த்த கிளி

- 1 பவளம் பச்சைக் கிளியைப் பிடித்துப் பாலும் பழமுங் கொடுத்தாள் தவழும் பருவக் குழந்தைக் குருகும் தாயைப் போல வளர்த்தாள்.
- 2 பச்சைக் கிளியும் பவளம் போலப் பாடும் தமிழிற் பேசும் இச்சை யுடனே பவளம் கேட்க இளமை நினைவைக் கூறும்.

முட்டையில் கரு

- 3 முட்டைக் குள்ளே கருவாய் நானும் முடங்கி வாழ்ந்த போது வட்ட மான உலகம் நீல வண்ணம் என்று நினைத்தேன்.

கூட்டுரை குஞ்சு

- 4 குடியி ருந்த முட்டை போகக் கூட்டில் குஞ்சாய் வாழ்ந்தேன் கொடியும் குச்சும் கொண்ட உலகம் கூடே என்று நினைத்தேன்.

இறகு முளைத்த சிறு பறவை

- 5 இறகு முளைக்கக் கூட்டின் வெளியே
 இறங்கி நின்று பார்த்தேன்
 நிறையக் கிளைகள் இலைக ணோடு
 நின்ற மரத்தைக் கண்டேன்.
- 6 உச்ச மான மரத்தின் மேலே
 உலாவி வாழ்ந்த போது
 பச்சை யான இலையால் உலகைப்
 படைத்த தென்று நினைத்தேன்.
- பறக்கும் பெரும் பறவை**
- 7 காலப் போக்கில் இறகு வலிமை
 காட்டி வளர நானும்
 நீல வானில் பறந்து நின்று
 நேரில் உலகைப் பார்த்தேன்.
- 8 உலகம் மிகவும் பெரிய தென்ற
 உண்மை உணர்ந்து கொண்டேன்
 நிலவும் நீல வானின் அகலம்
 நினைந்து வியப்புக் கொண்டேன்.
- 9 இந்த உலகின் பரப்பை நோக்கி
 எனது சிறுமை தெரிந்தேன்
 எந்த வகையில் முயன்றும் உலகின்
 எல்லை காண ஏலுமோ.

31. கண்டிற் தீவி

பவளம்:

- 1 பச்சைக் கிளிநீ பாடாயோ
பவளம் என்றும் கூறாயோ
கொச்சி மிளகாய் தருகின்றேன்
கொய்யாப் பழமும் தருகின்றேன்.

- 2 வண்ணக் கூண்டில் இருக்கின்றாய்
வளையத் தின்மேல் நடிக்கின்றாய்
கண்ணில் நீரை நிறைக்கின்றாய்
கவலை உனக்கும் வேறுண்டோ.

- 3 பூணை வந்து பிடிக்காமல்
பூட்டி உன்னைக் காத்திடுவேன்
தேனைப் போன்ற மாங்கனிகள்
தேடித் தின்னத் தந்திடுவேன்.

தீவி:

- 4 பச்சைக் கிளியும் நானேதான்
பவளக் கொடியும் நீயேதான்
கொச்சி மிளகாய் தின்றென்ன
கொய்யாப் பழமும் தின்றென்ன.

- 5 கூட்டில் என்னை அடைத்துநீ
குழந்தை மொழிகள் சொல்கின்றாய்
வீட்டில் உன்னை அடைக்கநீ
விரும்பும் இன்பம் கொள்வாயோ.

- 6 காலைத் தூக்கி நடிக்கின்றாய்
 கையைக் காட்டி அழைக்கின்றாய்
 கோலப் பந்தை அடிக்கின்றாய்
 சுந்தல் பின்னி முடிக்கின்றாய்.
- 7 பள்ளிக் கூடம் போகின்றாய்
 படமும் பார்க்கப் போகின்றாய்
 வெள்ளாம் பெருகும் ஆற்றிலே
 வீழ்ந்து நீந்திக் குளிக்கின்றாய்.
- 8 கல்லைத் தூக்கி எறிகின்றாய்
 கனிகள் வீழ்த்தித் தருகின்றாய்
 நல்லம் மாவுன் தோழியுடன்
 நாளுங் கூடித் திரிகின்றாய்.
- 9 சிறகை விரித்துப் பறக்கவோ
 தேடிப் பழத்தைப் புசிக்கவோ
 பறவை இனத்தைக் கலக்கவோ
 பாவி எனக்கு விதியில்லை.
- 10 பச்சைச் சிறகை விரித்துநான்
 பறந்து வானிற் பாடுவேன்
 உச்சிக் கொம்பிற் சேருவேன்
 உன்னை அங்கு கூவுவேன்.
- 11 சோலைதோறும் சென்று சென்று
 தோழி மாரைக் கூடுவேன்
 மாலை தோறும் வந்துனது
 மாம ரத்திற் பாடுவேன்.

12 தோழிக்கிளிகள் குழ வந்து
 தோழி யுன்னைப் போற்றுவேன்
 வாழி பவளம் என்னைந்
 வைத்த சிறையில் நீக்குவாய்.

13 அடிமைவாழ்வு ஒழிக வென்றே
 அன்புக் காந்தி சொல்லவும்
 கொடிய சிறையில் வைத்தென்னைக்
 கொல்லு கின்றாய் நல்லதோ.

பவளம்:

14 நல்ல மொழிகள் கூறியே
 நாண வைத்தாய் என்னைந்
 செல்வக் கிளியென் தோழியே
 சிறையை நீக்கி விடுகின்றேன்.

15 கூட்டில் உங்கள் குலத்தினைக்
 கொண்ட டைத்தல் கொடியது
 காட்டில் வானிற் பறந்துநீர்
 கானும் இன்பம் பெரியது.

16 பவளம் கூட்டைத் திறந்தனள்
 பச்சைக் கிளியும் பறந்தது
 அவனும் வானைப் பார்த்தனள்
 அன்புக் குரலுங் கேட்டது.

32. அனில்

- 1 துள்ளிக் குதிக்கு தடா - வாலைச்
கழற்றிப் பாயு தடா
கொள்ளிக் கண்க ஸெடா - வண்ணக்
கோட்டு வரிக ஸெடா.

- 2 வட்டம் போடு தடா - பெரிய
மரத்தில் ஏறு தடா
கிட்டப் போக வென்றால் - ஓடிக்
கிளையில் மறையு தடா.

- 3 காய்கள் கனிகள் எல்லாம் - பல்லால்
கடித்துத் தின்னு தடா
நாய்கள் வருதல் கண்டால் - உள்ளம்
நடுங்கிப் பதுங்கு தடா.

- 4 கிலுங்குஞ் சதங்கை போல - நல்ல
கீதம் பாடு தடா
குலுங்கும் மலரை எல்லாம் - காலால்
குத்திக் கொட்டு தடா.

- 5 பொறியில் இருக்கும் உணவை - மெல்லப்
பொறுக்கித் தின்னு தடா
பறியும் நேரம் பார்த்துத் - துள்ளிப்
பணையில் ஏறு தடா.

- 6 குலையில் குந்திக் குந்தி - இன்னீர்
 குடித்து மகிழு தடா
 தலையைச் சாய்த்துப் பார்த்துப் - பகைக்குத்
 தப்பி ஒடு தடா.
- 7 பிள்ளை அணிலைக் கண்போல் - என்றும்
 பேணி வளர்க்கு தடா
 கள்ளம் பாய்ச்சல் ஓட்டம் - எல்லாம்
 காட்டிக் கொடுக்கு தடா.
- 8 உச்ச முகட்டில் ஏற்றி - நல்ல
 ஓட்டம் பழக்கு தடா
 அச்ச மின்றி எங்கும் - சூட்டி
 ஆட்டம் பழக்கு தடா.
- 9 சூட்டில் அணிலைப் பூட்டி - வைத்தல்
 கொடுமை கொடுமை யடா
 காட்டில் மரத்தில் அணில்கள் - வாழும்
 காட்சி இனிய தடா.
- 10 துள்ளும் அணிலின் சூட்டம் - எங்கள்
 சொந்தத் தோழு ரெடா
 கள்ள மின்றித் தென்னந் - தோட்டம்
 காட்டிக் கொடுப்போ மடா.

33. கீரிமைல

- 1 கீரி மலைந்த் ஆடுவோம்
 கிளர்ச்சி கொண்டு பாடுவோம்
 ஊரில் உறையும் மக்கள்நாம்
 உரிமை யோடு கூடுவோம்.

- 2 அன்பும் அருளும் பெருகவே
 அறமும் பொருளும் நிறையவே
 இன்பக் கீரி மலையிலே
 இன்று தீர்த்தம் ஆடுவோம்.

- 3 பொய்யும் கொலையும் போகவே
 புதிய வாழ்வு சேரவே
 தெய்வக் கீரி மலையிலே
 சென்று தீர்த்தம் ஆடுவோம்.

- 4 ஆடிக் கரையில் ஏறுவோம்
 ஆடை அணிகள் போடுவோம்
 தேடிக் கீரி மலையிலே
 தெய்வம் பரவச் சேருவோம்.

34. பண்ணைப்பாலம்

- 1 பண்ணைப் பாலம் நாங்கள் சென்று
பார்க்க நல்ல பாலம்
கண்ணைக் கவரும் கடலின் அழகைக்
காண நல்ல பாலம்.

- 2 வெள்ளித் துண்டு போல மீன்கள்
மேலும் கீழு மாகத்
துள்ளித் துள்ளிப் பாலத்தின் மேல்
சழன்று சழன்று வீழும்.

- 3 பாலத்தின் மேல் நடந்து நடந்து
பார்க்கும் போது நல்ல
நீலக் கடலின் அலைகள் எல்லாம்
நெனிந்து நெனிந்து சுருளும்.

- 4 பாட்டுப் பாடிக் கொண்டு நிலவில்
பாலத்தின் மேல் நின்று யாழ்க்
கோட்டை அழகைப் பார்க்கும் போது
குதாகலிக்கும் உள்ளம்.

- 5 தீவுப் பகுதி மக்களுக்கோர்
தெய்வம் போலத் தோன்றும்
ஆவிக்கினிய பண்ணைப் பாலம்
அழகுக் காட்சிப் பாலம்.

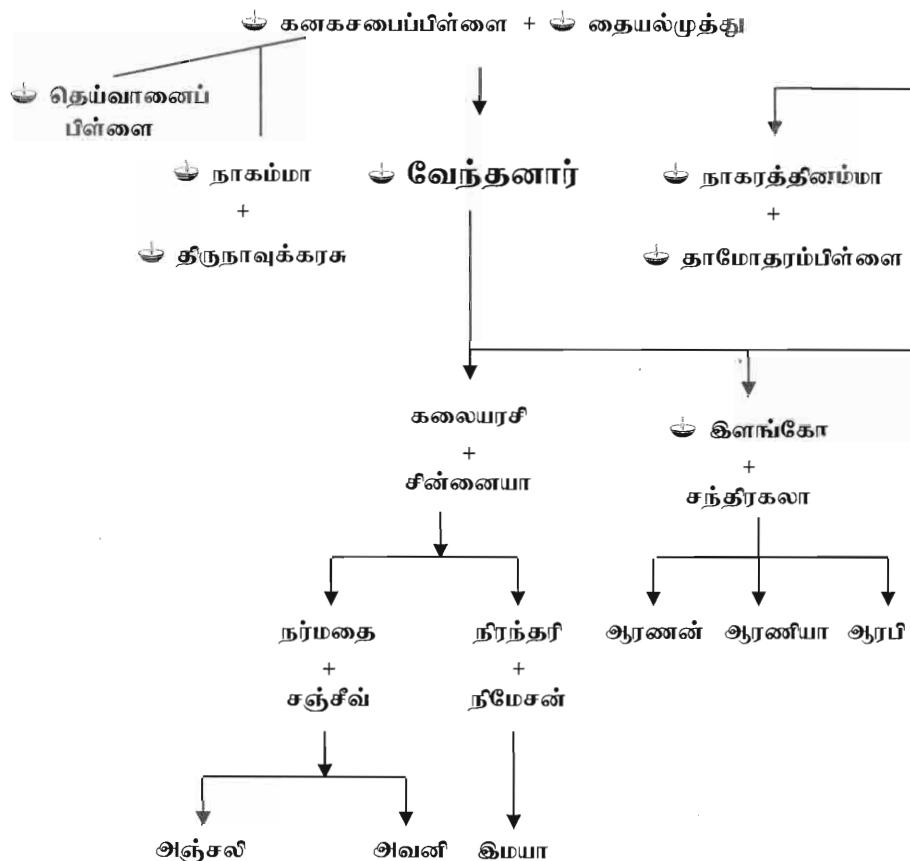
35. இனிய மொழிகள்

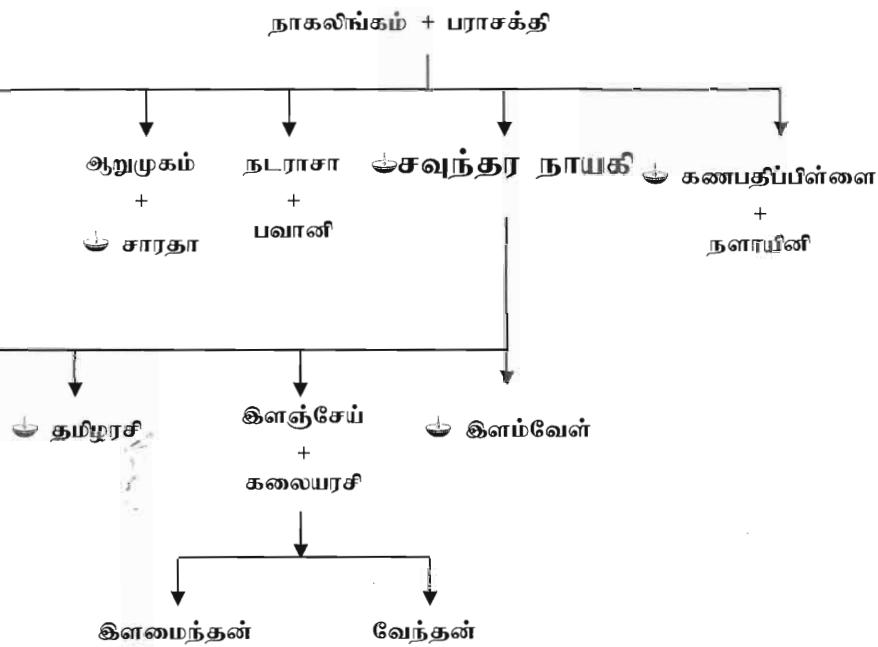
- 1 இனிய மொழிகள் பேசி நீங்கள்
 இன்பம் எய்த வேண்டும்
 கனியைத் தின்று மகிழும் இன்பம்
 கண்டு வாழ வேண்டும்.

- 2 எல்லோ ருக்கும் இன்பம் ஈதல்
 இனிய மொழியால் ஆகும்
 நல்ல அன்பும் நண்பும் புகழும்
 நம்மை வந்து சேரும்.

- 3 அல்லல் அகலும் செல்வம் குவியும்
 அருளும் சுரந்து பாயும்
 நல்ல இனிய மொழிகள் கூறி
 நாங்கள் சேர்ந்து வாழ்வோம்.

வம்சாவழி

● അമര്രകൾ

நன்றி நவீல்

05.01.2012 அன்று கிழை
தெய்லம் திருமதி சவந்தரநாயக
மஹேவுச் செம்தியை அறிந்து,
அளித்தவர்களிற்கும், அன்னாரின்
வெளியூர்களிலிருந்து வந்து து
இற்றார், உறவினாட், நண்பர்களிற்
ழுடியாதவிடத்தும் தொலைபேசி, மின்
துணீபங்களில் பஸ்கெக்ருத்தவர்களில்
இருந்தும் கண்ணீர் அஞ்சலி மூ
சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்தவை
சகவீணமுற்றிருந்தபோது யைத்திய
ளினித்தோர்களுக்கும், நாம்
அனைத்துக் காரியங்களும் தடைய
தோள் நின்ற அனைத்து நல்ல
ஒழுகுற அச்சுக்கோர்த்த JR Print U
இதயழூர்வ நன்றிகளைக் காணிக்க

நன்றி

அன்புள்,
மக்கள், மருமக்கள்,
பூர்ப்பிள்ளைகள், பூட்டுமார்.

WLEDGEMENT

hily members of late Mrs. thanar wish to express our thanks to all our relatives, rs, who attended the funeral, esidences, send messages of telephone, fax & e-mail, send d by us.

o extend our thanks to all those e prayer and alms giving. We lividual from our hearts.

Law
t Grand Children

6. எங்கும் இசையின் ந
இன்பம் நல்சு
சங்கம் இருந்து தமிழ்
தவத்தோர் பற
கங்கை மைந்தன் கட
கடவுள் பின்டே
கொங்கின் சோலைத்
குமரப் பெரும

7. கொந்தார் சோலைக்
சூவுங் குமியே
செந்தீ மெழுகாய் தெ
திருமுரு காற்
சிந்தா நின்ற சேல்விலை
தீபம் வளர்க்கு
நந்தா அண்பின் நலந
நல்லூர்க் கந்

8. அள்ளி அருளின் விழு
அழுதக் குமியே
உள்ளம் உருகி ஊறு
ஊற்றாய்க் கட
கள்ளந் தவிர்ந்த மெ
கருணைக் கட
வள்ளந் பெருமான் தீ
வடிவேற் கந்த

தென்சொரியச்
உந்து கங்குமிலே
ஸர்மாலை
ர்பன் பொன்னகரின்
ஞ்சரியின்
ஏ சேவற் கொடிவீரன்
யில்நல்லூரப்
நந்தன் வரக்கவாய்

செம்மாந்து
ஊனஞ் செயுங்குமிலே
ஊன் குறுமுனிக்குக்
ந் துமிழின் புலங்கொடுத்தோன்
ஸலர்க்கூந்தல்
மையாள் மகிழ்புதல்வன்
ஞானச்சொல்
கந்தன் வரக்கவாய்

அமரர் திருமதி சவந்தரநாயகி வேந்தல்
மேல் பெரும் பக்தி கொண்டவர்.
வேந்தனார் அவர்களால் நல்லூர்க் கு
பாடல்கள் சிலவற்றை, திருமதி சவந்த
நினைவாக அவரின் நினைவு மலரில் எ

திருநல்லூர்க் கு

1. இன்பத் தமிழின் தீர்க்கலை
இனிமை பறப்பும் இ
அன்பர்க் கிணியான் ஆறுடு
அமரர் கோமான் உ
துன்பப் பிறவி தொலைத்து
தொல்லோன் நல்லே
என்பும் உருக்கி எமையான்
ஈசன் மைந்தன் வர

2. கல்லூங் கணியக் கூவியுளா
களிக்கும் குயிலே க
சொல்லும் பொருஞங் கட
தூய ஞானச் சுடர்க
அல்லும் பகலும் அடியார்க
அழதும் தொழது
நல்லூர்க் கந்தப் பெருமா
நயந்து நம்பால் வர

ஏன் சுவைநாணக்
பொழியுங் கருங்குயிலே
லும் மிகநல்லோன்
ர் குலத்தை வேறுத்தோன்
எய்தாமல்
க் காக்கும் இளஞ்சேயோன்
மிக்குந் திருநல்லூர்ச்
வட் பெருமான் வரக்கூவாய்

இந்த அழுதினிசைத்
சீச் சொரியுந் தீங்குயிலே
ந மணவாளன்
ஏன் மருகன் மறைவல்லோன்
மயில்வீரன்
ர் போக்கு வரவில்லோன்
ன் திருநல்லூர்
வேலன் வரக்கூவாய்

னாம் குரலெடுத்துப்
குயிலே பாவாணர்
த்துங் களிசூரக்
கொடுக்குங் கதிர்வேலோன்
உ யிர்கள் உடனாகி
ப் வேறாய் உறைந்திடுவோன்
யார் நலம்புரப்போன்
க்கக் கந்தன் வரக்கூவாய்

என் அருமை மைத்துனி (சின்னக்கா)

சின்னக்கா சின்னக்கா என் திருமதி சவுந்தரநாயகி வேந்தனார் கேட்டு ஆழாத்துயரில் ஆழந்துள் அமரர் கணபதிப்பிள்ளை (துரை) சவுந்தரநாயகி அவர்கள். என் சின்னக்கா என் அழைப்பது பாசத்துடன் சின்னக்கா – சின்னக்கா

என் கணவர் தன் சிறிய பாசம் கொண்டவர். அவர் தன் கல்லூரியில் கற்றபோது, தன் தங்கயிருந்து கற்றார். என்னிடம் இளமைக்கால நினைவுகளை அவர்

நான் மணமுடித்து வந்த நன்கறிவேன். எப்போதும் சிரித்த முவரவேற்கும் அவரின் இயல்பு எகாடுக்கும்.

சின்னக்கா அவர்கள், கள குடும்பப் பாரத்தைப் பொறுப்பெடுத்த வாழ்ந்து வந்த இவரின் முத்து அவர்களும் அவருடன் இருந்த தமிழ் இவரிற்கு பலவகையிலும் பல செய்தார்கள். என் கணவர் கணபதி விதவைத் தமக்கைக்கு உதவியா வாழ்ந்து வந்தபோதும் தன் இளை மேற்பார்வை பார்த்தும், குத்தனை ரீதியில் தன் சின்னக்காவிற்கு உ அவரின் பிள்ளைகளும் என் கண பாசமும் வைத்திருந்தனர்.

முன்கோபக்காரரான என் தமக்கையாருடன் முரண்பட்ட ஆழந்த அன்பும் பற்றும் இரு சின்னக்காவின் பிள்ளைகள் என் கள் என் அன்புடன் அழைப்பார்கள். கணவர் நலனிலும் என் நலனிலும் இருந்தார்.

அமரர் சவுந்தரநாயகி வேந்தனார் - சவுந்தர

பிலிருந்து 1988 தொடக்கத்தில் ஒரு மாதம் வரை நின்று சென்றார். ரத்த தமக்கையும் அவரை மிகவும் வினார்கள். பின் சின்னக்கா அவரின் மற்றிருக்கையிலும் 2000ம் ஆண்டுத் விலிருந்து யாழ் வந்து எங்களுடன்

நாயற்றபோது மிகவும் கரிசனயுடன் தன் இளைய மகன் இளஞ்சேயை கணவரை கொழும்பிலிருந்து யாழ் ஓழுங்குகளைச் செய்வித்து வங்கிக் க்க செய்தார்.

ஏந்டன் அன்புடனும், ஆதரவுடனும் சின்னக்காவின் ஆன்மா இறைவன் எல்லாம் வல்ல இறைவனை

சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

கி).

என் தங்கச்சி! எங்கள் சின்னத்தை!

தங்கச்சி தங்கச்சி என்று வாய் நில தங்கை இன்று ஏகாதசி அன்று டி சின்னண்ணா சின்னண்ணா என்று வெதாட்டு இன்று (இறுதி) வரை அகாதில் ஒலிக்கின்றது! இனி யார் என்று அழைப்பார்கள் என்று ஏங்கு பிறந்தவர் எல்லோரும் இறப்ப அறிந்திருந்தாலும் என்னால் தாங்கு புண்ணியவதி! வாழ்ந்தாய் பிள்ளைகள் அவர்களின் சுந்தோசமே உன் வாழ்க்கையை தனிமரமாக அவர் அர்ப்பணித்தாய், வாழ வேண்டிய இளைக்காமல், களைக்காமல் மன உ அளைவரும் கல்வியில் உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கும் வழிகாட்டினாய், கூவிக்கேள்வரன், சிவனேஸ்வரன், அறுச்சை ஊட்டி பள்ளி செல்ல செல்ல வழிசையைத்ததை மறக்க முடிய

உனக்குத் தொடர்ந்து வந்த தூக்காந்தங்கள் பல! அவற்றை நீ உத்தனை காட்டாங்கள் வந்த போதிலும் அன்பையும் சாந்தத்தையும் தூங்க கேட்டிருப்பார்கள்! அது உனக்கே உ

என் அன்புத் தங்கச்சி! உன்னை எண்ணும்போது என் நெஞ்சுசம் தாங்க உன் குரல் என் காதில் ஒலிக்க அடைய எல்லாம் வால்ல இந்துவனை வணங்குகிறேன்!

று அன்புடன் உரிமையாக அழைத்த
இல்லை என்ற செய்தி இதயத்தை
யும், நல்லூர் கந்தனையும் எமக்கு
இன்று இல்லை என்று நினைக்கும்
ான நாட்கள், கூடிச் சென்று நல்லூர்
கலைச்சோலையில் களைப்பாறி,
ம் இன்னும் எம் மனதில் அழகான
ல பாய்கிறது! யாழ் இந்துக்
லத்தில் அத்தையாக இல்லை
அன்புடன் அரவணைத்த எங்கள்
நும் சிவாவும் மன நெகிழ்வுடனும்
இனைவு கூர்கின்றோம்!

எல்லாமே இல்லை, என்று எப்பவோ
மெற்கிலும் கிழக்கிலும் இயந்தீராக
கடைசி நேரத்திலும் உங்களைக்
லை என்று ஏங்க! வேண்டுகின்றோம்
ஏங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய.

ஶி
களரி, ஜெயா, நாதன்.

பிறந்த தினத்தை அங்கு கொன்
பூரிப்பு, மகன்மார் இருவரும் க
புகைப்படத்திற்கு நின்ற கம்பீரா
நிழலாடுகின்றது.

இலண்டனில் முதன்முறையாக என்
ஆண்டு வருகின்றார். தன் செல்ல
முதலாக நிறைமாதக் கர்ப்பிணியாக
அடைந்த நிம்மதி, தன் செல்ல
தெரியாமல் தான் வளர்த்த தன்
ஒருத்தியையே மனமுடித்துள்ளான்
முதற் பார்வையிலேயே புரிந்து
காட்டியது.

அம்மா என்னிடம் நான்கு தடவைக
33 மாதங்கள் தங்கி நின்றார்
பாரிசிற்கும், தன் தமையன்மாரசே
வந்தார். இவர் இலண்டனில் நின்ற
பேரன்மாருடனும் மிகவும் ஓட்டி உடு
மகனின் சிறுவயதுக் குறும்புக்கை
பேரன்மாரிடமும் கூறி மகிழ்ந்தார்.
நின்ற அந்த ஓவ்வொரு நாட்கை
வாழ்க்கைச் சூழலில் எனக்கு
நிறைவையும் பூரிப்பையும் தந்த நா
பிறந்தநாளையும், பின் 71 வ
நண்பர்களுடனும், உறவினர்களுடே
அவ சம்பந்தப்பட்ட ஓவ்வொரு
புகைப்படமெடுத்தும், ஒளிப்பட்ட
மகிழ்ந்தேன். அடிக்கடி என் அன்புடை
எடுத்துப்பார்த்து இன்ப நினைவு
அசைபோட்டுப் பார்த்து மகிழ்வேல்
போய்விட்டது. ஆம் என் அங்காணமுடியாது. அவரின் நினைவு
முடியும். யதார்த்தத்தைப் புரிந்து,
கடினமாகவே உள்ளது.

வாழ்ந்த கடந்த 13 வருடத்தில் அவஸ்ரேலியாவிற்கு ஏழு தடவையணம், சில பயணங்கள் துயரச்வை. ஆனால் இந்நெடும் உள்ள கவலைகளிற்கும் அப்பால் ஸ்ரேன் என்ற நினைவே எனக்கு ஓர் சென்று அவரைக் காண்கையில் ஸிரிப்பில், அவரின் அன்பான அந்த நிற்கையில் என் கவலைகளை அடைந்தேன்.

அவரைக் காண மும் ஆண்டு ரேலியா சென்றேன். முதியோர் ஜோடு சேர்ந்திருப்பதற்காக அக்கா

ன்றேன். அந்தப் பத்து நாட்களும் ருடனேயே வீட்டிலேயே நின்றேன். இடத்தினதும் அருமையை உணர்ந்து ர விட்டுப் பிரியாமல் அவருடனேயே நிலையிலும் அத்தாய் என் உணவு கரிசனை என்னை நெகிழுச் செய்தது. நிலையிலும் அவர் எனக்குத் தன் தந்தார். எனது பிறந்த தினத்தை ஸ்டாடி, அவர் தன் கையால் எனக்கு கியத்தையும் பெற்றேன்.

ல் பெரிதாக ஒன்றும் செய்ய அம்மா எனக்கு இறுதிவரை எல்லாம் தந்தையின் புகழை ஏந்தும் மலராக ண்ணும் நூலை 2010ஆம் அண்டு உயிருடன் வாழும் காலத்திலேயே சமர்ப்பித்தேன். இதுவே எனக்கு காகும்.

அம்மாவின் 84ஆவது பிறந்த தின கொண்டாடுகையில் எங்கள் இலமணிக்கு அவருடன் Skypeஇல் லோரையும் கண் கொட்டாமல் அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் பார். இறுதியாகப் பிறந்தநாள் வாழ்தலை எனக்குக் கிடைத்தது. அன்று அநோயைக் காட்டாமல் அவர் உறவினர்களுடன் உரையாடிய தன்கு காட்டியது.

நான் ஒவ்வொரு தடவை அவஸ்டே ஆர்வத்தோடும், அன்போடும், பற்றோடும் வரவேற்ற என் அன்புடோது, பேச்சடங்கி படுக்கையில் தன் முச்சை விடவில்லை. தன் உயிரைப் பிடித்து வைத்திருந்தார் இறங்கி அவரைக் காண விரைந்மணிக்கு வைத்தியசாலை அரை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்கும் உயிரைப் பிடித்து வைத்துக்கொள்ள மகனை எதிர்பார்த்திருந்த அளினாஞ்சேய் வந்துவிட்டேன், ஒன்று உரத்துக் கூறினேன். அவரின் உரும்பித்தது. என்னை எதிர்பார்த்தாய்க்கு, என்னை என்றும் அரவணைத்த என் அருமை அன்னேரத்தில் பக்கத்தில் நின்று பால் அவரின் முச்சும் மதியம் 12மணி 13

செல்வச் செழிப்பு மிக்க குடும்பத்தீருடன் வளர்க்கப்பட்டு, புகழ்பூத்த தக்க நல்ல பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களால் தன் கணவர் புகப்பரவுதலைப் பார்த்து, நல்ல மரு அடைந்து, பாசமிக்க பேத்திமான

நல்ல நண்பர்களை உலகின் பல
ல்லவியும் புதல்வனும் அருகிலிருந்து
ஏபு மகனின் முத்த மகன் முன்னிறக்,
வலி முழங்க நிறைந்த வைகுண்ட
கவர்க்க வாசல் திறந்திருக்கும்
இறைவனடி சேர்ந்தார்.

செல்லவில்லை. என் நினைவுகளில்
அ. தந்தையற்ற குறை தெரியாமல்
என்றும் என் உயிராய் என் வாழ்வின்
டனே என் இறப்புவரை என்றும்

சாந்தி - ஒம் சாந்தி

பூட்டு

பூட்டுவின் cuddles are the best
When she smiles it makes us happy
She reads us books
And tells us stories.
We go on walks with பூட்டு
Outside, inside, everywhere
Sometimes we even race
And she always lets us win.
She makes yummy things for us
And gives us biscuits and sweets
She loves it when we shout
She evens likes to watch us
Whenever anyone says we look good
She tells them that's what we say
பூட்டு is a friend of ours
And we wish she was here to stay
We love you very much பூட்டு
And will always think of you.

Anjali, Imaya and Avani

ப் நிறைய அழைத்த என் அன்பு
விட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார்களா?
முடித்து இலண்டன் வந்து, அடுத்த
யிற்றில் தாங்கி நின்றேன். இச்சமயம்
ாயை நியூசிலாந்திலிருந்து இங்கு
னைவர் கூறினார். முதற் பிரசவம்.
, மாமி வருகின்றார் என்பது ஒரு
ஸ்ரூபம், மறுபுறம் மாமியார் எப்படிப்
ம் மனசில் ஏற்பட்டது.

கிழமைகளிற்கு முன்னரே வந்தீர்கள்.
விமான நிலையத்தில் வரவேற்க
யியான என்னை ஆரத் தழுவி உச்சி
முதல் அரவணைப்பிலேயே ஒரு
ஊர்ந்து மகிழ்ந்தேன். நீங்கள் எனக்கு
பேறு பார்த்தீர்கள். பிள்ளை பிறந்தும்
அவனை வளர்ந்து, எனக்குப் பல
அன்று நான் உங்கள் பாதுகாப்பில்
இன்றும் என் மனதை விட்டு
குளிப்பாட்டல், முக்குப்பிழுத்தல்,
கொடுத்தல் என பல விடயங்களைத்
னப் பக்குவப்படுத்திச் சென்றிர்கள்.
யியச் சாப்யாடு செய்து தந்து உடல்
வேண்டும் என்று அறிவுறை

இன் மகப்பேற்றின்போது தங்களால்
ஏனாலும் அவன் பிறந்து 9 மாதத்தில்
நின்றிர்கள். இக்காலகட்டத்தில்
தவியாய் ஒத்தாசையாய் தாயாய்
ந்தனின் முதலாம் பிறந்த நாள்
சுவையான சிற்றுண்டுவகைகளைச்

ங்கள் எங்களுடன் வந்து நிற்கையில்
க்கருதாமல் தாய் என நினைந்தே
இரே என்னை மருமகள் ஆக அல்ல
ங்கள் மகனிற்குப் பிழுத்த உணவு
சுறுசுறுப்பாகச் செய்கையில் உங்கள்

தாய்ப்பாசத்தின் அளவை, பரிவையியந்ததுண்டு. உங்கள் செல்நிற்கையில், என் அம்மா என் அப்பு அழைத்து, உங்கள் பாசத்தில் கட்டு

உங்கள் 69 ஆம் பிறந்த தினத்தை மாதம் இங்கு நாம் கொண்டாடி மகிழ்வுடனும் பூரிப்புடனும் இருந்தீர்மாதம் உங்கள் 7! ஆம் பிறந்த அவுஸ்ரேவியாவில் இருந்து வத்தே பேத்திமார் இருவர், மற்றும் எவ்வுவிமரிசையாகக் கொண்டாடி என் கணவர் புகைப்படம் ஆவணப்படுத்தி வைத்துள்ளார். எடுத்துப் பார்த்து நாம் எம் பிள்ளை மாமி நீங்கள் உங்கள் முத்து மகள் 6 மாதம் எங்களுடன் இறுதியாக வாங்கள் அன்புப் பேர்ன்கள் மைற்சென்றீர்கள்.

மாமி நீங்கள் ஏப்போதும் எங்கள் பேர்ன்மாரைப்பற்றி, அவர்களின் அக்கறையுடன் விசாரிப்பீர்கள். இருக்கையிலும், மைந்தன் என்ன படிக்கின்றான் என மிகவும் அக்கறை

மாமி உங்களுடன் உங்களது கதைத்தோம். அன்று நீங்கள் உற்சாகந்துடனும் இருந்தீர்கள். இது அன்று மறைந்து விட்டுர்கள் என்பதை

மாமி நீங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரந்தீகள் என்றும் வாழ்கின்றீர்கள், மிக்க மாமியாக, பற்றுமிக்க அப்பம் மனங்களில் வாழ்விருக்கள். உங்கள் நீநிலில் அமைத்தபேறு எல்லை இறைச்சிகளிலேன்.

இன்புடன்,
இளைய மருமகள்
கலையைச் (கலா) இளஞ்சேய்

na put me to sleep on the veranda
se.

mma accidentally locked us out of the
through the bathroom window to let us

mma made me eat one raw egg a day
ong for my Arangetram.

o excited about that Arangetram that

ing with my sister, my Ammamma
o the fight.

as supposed to study but didn't want
d by the front door and let me know
oming home, so that I could turn the
udy desk.

had really bad *vaithu kuththu*, my
which made it go away.

y now husband came to Sydney for a
ook two minutes to size him up and

ied and about to set up house, my
ould have separate pots for vegetarian

Ammamma heated up my husband's
before mine and I got annoyed. Since
p together.

When I was thirty and pregnant, m
us. We were supposed to look after
and told me to eat saffron so that I w

When I was thirty one, she carried m

When I was thirty three she fed my s

Six months ago, she baby sat our litt
could go out for coffee.

One week ago, she suggested that I
and do some study.

Now my Ammamma is no longer w
when I drift off to sleep, when I loc
I'm avoiding studying, and also if
home barefoot, or when I have wait
my children or when I go for coffee

My Ammamma is part of what shape
I am to her. I want her to know that
someone like her in my life.

**Narme
Grand daughter.**

which I will always remember my mamma' doesn't even come close to t to me.

s been my second mother, my friend, / confidant and too many a times my ne so many important lessons in life, permanent part of who I am.

the meaning of family. She was an unconditional love to not only her person that came through our lives. , but a feeling. Once you were loved ed you unconditionally and welcomed ns.

ortance of simple passions in life. I biggest passions in life was cooking, pretty much everyone else who came to r memories are of Ammamma feeding when I was sick, when I was in a om home the food came in packaged d it was enough for two and when I came but with recipe tips. She was the e fed and full. Even when she was l a moment every day to ask me what nner,

and endurance. Not just her uncanny jars, but the way in which she could and a smile. When she was diagnosed much about her, but part of me thinks about us. While many in her position saw her become stronger. She knew he wanted to go and in many ways her us she accepted what the future held

and that we should too. In her last few days she was stronger than I was for her and

She taught me a lot about knowledge. She would always remember trying to teach her 'ABC' to me. She knew more than me was the knowledge of life, things, people, etc. through books. Ammamma always had a wealth of knowledge about everything. Whether it was something simple like symptoms, there was always a quick answer. She had advice for gardening, stitching, cooking, motherhood, the list was endless...the list goes on. She was also the information hub for news. She used to know about anything that happened in the world. She used to watch GTV Tamil news worldwide too.

I am very sad that she went before I could say 'I love you'. I am happy that she went when she was ready. She lived a long and happy 84 years of life. I will always remember her smile. Her spirit and strength lives on in me and in all those who she touched. I am much of who I am because of her. She has never been just my 'Ammamma', she was my inspiration. Perhaps that's why I have always wanted to be a doctor like her. She was and always will be என்ற விழவி, என்ற விழவி.

Love always,

Nira
Grand daughter.

based in New Zealand, so it was very
we in Australia. Not only were we excited
but fail, she would bring us a bag full of

its was that Appama would stay with us
grandchildren could be spoilt.

took Appama to school with me for the
our primary school had something called
parent's day, you take your grandparents to

Unfortunately for me, as both my
s, it was somewhat more difficult. But
with grandparent's day, I jumped on the
and proudly took Appama to school. She
with us and we showcased our hard work.
es that mean the most to me, because we
Appama with us all the time but the time we

re some solace in the fact that she lived a
en able to leave us with memories we will

*o
a Ilango & Arapi Ilango*

പാശമിക്ക അപ്പമ്മാ

அப்பம்மா அப்பம்மா என நாம் ட இன்று எம்மை விட்டு பிரிந்து விட்ட ஒன்றாய் வாழ்ந்த காலம் குறைவே இலண்டன் வந்து எங்களுடன் இருந்து ஆணால் முதலிரு தடவையும் அவர்களும் தொகையாகவும் மிகமிகச் சிறுவய எங்களிற்கு நினைவில்லை. ஆன 2005ஆம் ஆண்டும் வந்து எங்களு நினைவிலுள்ளது. நாங்களும் அவர் ஆண்டும் இறுதியாக 2009ம் ஆண் பார்த்து வந்ததும் எங்களிற்கு நன்சு

அப்பம்மா எங்கள் மேல் மிக்க அப்பாவை அணைத்தபடி “என் கூறுவார். நாங்கள் “இல்லை அவர் சன்னை பிடிப்போம். எங்களை ஆசையாகக் கொஞ்சவார். தன் நிற்கவைத்து எங்கள் வளர்ச்சியை எங்களிற்குப் பிழுத்தமான உணவுகளைச் செய்து எங்களிற்குப்

அப்பம்மா எப்போதும் சிரித்த காணப்படுவார். அவர் காலார நன்களையும் வரும்படி அழைப்பார் நடப்போம். எப்போதும் எங்களுடன் எங்களை நன்குபடித்து நல்ல அறிவுரை கூறுவார். அவருடன் நாங் செல்லும்போது, எமது கைகளைப் பிரேரணை அப்பா, எங்கள் அப்பா எங்களிற்கு நினைவுபடுத்துவார். எங்கள் பாடலில்

“அப்பா அம்மா அடிக்கால அலறித் தடுக்கும் பாதப்பாய் நானும் விழைத்தானே புலம்பும் பாட்டு

எனப் பாடியது போலவே அவர் எங்கள் 2009ம் அண்டு ஆவணி மாதம் நாட்டு

புறமும் அணைத்து எங்கள்
ர். நன்கு படித்து நல்ல வேலை
நன்கு பார்க்க வேண்டும் என

விவுடனும், பொறுப்புடனும் எங்களை
வின் பிரிவு எம்மால் மறக்கப்பட
அன்பான பாட்டி அப்பம்மா இருந்தார்
வரின் நினைவுகளை என்றும் எம்

1000 Coffees

Once upon a time in the majestic land of Tamil Nadu, there was a woman. She was revered by her local community and highly regarded by anyone who asked. Whether it be the best time of the day, the ideal time to plant rice to ensure a good harvest or even to manage a squabble between bickering neighbors, she would always figure out the best path forward and do it with grace.

She did however have one vice – coffee. Her husband had sadly passed away much too early, leaving her as a widow. Her husband was a renowned person in the town and she missed him greatly. She would always make him a ritual cup of coffee every morning.

So, everyday she would make the walk to the local shop to buy coffee beans, a little reminder of the time she so adored her husband. The walk to the local shop became increasingly difficult over time, as the toll. The walk to the local shop became increasingly difficult over time, as her hip joint had become very painful.

One day a little homeless boy saw the old woman walking with difficulty. He was worried that she would fall and injure herself. He managed to negotiate the trip home, but when he reached her, she asked the boy “Why are you following me?” The boy responded with more questions, but again no replies. The boy was confused. The boy was illiterate. But rather than shooing the boy away, the old woman looked at him with kind eyes. To the boy’s surprise, he also received a warm smile from the old woman.

The next afternoon, much to the surprise of the boy, the old woman was standing at attention at the coffee shop, waiting for her coffee. She was unlikely of escorts home. This carried on for several days. One day, the boy decided to transform into the coffee-dealer and follow the old woman home. At the same time every day, the old woman would leave the coffee shop and walk home. Twenty minutes later he would return with coffee beans.

The old woman was very thankful for the boy’s company. They developed a very strong bond. After a few more months, they became close friends and lots of shoulder shrugging; the old woman taught the boy Tamil. They started with counting numbers. Every day the boy would run to her house to say “Good morning, momdu.” They would always finish their coffee together.

ould quickly work out how many he had
ere left to go.

hey moved onto cooking. Unfortunately
mited to boiled kathrika. It was the crop
considered more a weed than food. The
r chef. She brought him into her kitchen
xture of the right spices one could turn a

e the most unlikely of best friends.

It wiped out much of the village, homes
but most tragically the old wise woman
fast enough to get her to higher ground.

began to panic. They had lost everything.
st everything, but he remembered how
er husband died. He drew on this strength
k and started to talk about a way forward
nnelling the wise woman. The villagers,
reason in the young boy's voice.

he remaining villagers and houses left
the spaces – there were no favours for
th. Although it would be a squeeze, the
a roof over one's head prevented any

only crop left standing was kathrika, and
ould have discounted this as a source of
could be transformed into a delicacy.

knew it was the wise old lady who was
n how to count, she taught him how to
taught him that love does not consider
comes from the heart.

wn your 1000 coffees.

I consider myself lucky to have been Ammamma.

Soon after I first met Nira I knew how wonderful, cheerful, independent and unconditional love to her grandchildren, her great granddaughters.

Ammamma was the whole package. She brighten up anyone's day, a spirit of ac things, an uncanny ability to create a mind that could remember things from y

I always thought Ammamma had a soft bought into her life, she always greeted own. She never made me feel like an could to make me feel as special as everyone let me get away with things, which made Many a times I remember telling her "you doesn't like cooking as much as her and don't you cook for her then". Her honest will truly miss.

I would have to say that one of my strengths that over food. Before marriage and always dependable for a steady source of day, her happiness and my stomach fullness knew what I liked to eat and without being home ready and waiting. Like her love for love for eating, again something we tried yum-cha, pad-see-ew, hot chips, vegetarian the perfect eating companion!

ective she's world apart, I could not think grandmother. She was always supportive expectations and did whatever she could to had a sense of adventure and was always well travelled and loved to be outdoors. At any family function, Ammamma was made her happier than to have everyone here with her. So it's not a surprise that birthday with such a flare! Ammamma was s, and all the usual gossip. Whenever I e would always show a keen interest and work she would give me the latest update! me than a grandmother in law.

ughter and happiness, and to have been individual's life is truly a privilege. She d that will be one of the things that I will en very good to me and the world will not

அத்தையின் நினைவலைகள்

சின்னந்தை என அண்பொழுக நாம் சகோதரி திருமதி சவுந்தரநாயகி மறைவு எம்மை மிகவும் வேதனை நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தமையும் தனது ஜனவரியில் கடந்தமையும் இது திடை கணம் தோன்றியது. எப்பொழுது தெபாலனா என்று அன்பு கலந்த சிரிப்பு இறக்கங்களுடனும் கதைப்பது போன்ற அவரது பிறந்தநாளிற்கு வாழத்துச் கதைத்தவர், 5ம் திகதி எம்மை என்ற அறிந்த போது நம்ப முடியாத தோன்றியது.

ஒரு சகோதரனாக எனது தந்தை மதிப்பையும் பாசத்தையும் பல அவதானித்தவன் நான். கலைச்சோலைக்குச் செல்லும் போது கண்டவுடன் அவரது முகத்தில் தோனாள் முழுதும் உபசரிக்கும் விநிமும் கொள்ளும் பாங்கும் எனக்கு சிறு மதிப்பையும் மரியாதையையும் கொடுத்து தொடர்ந்ததும் நான் மிகவும் நேசிக்க வரை இருந்ததும் இருப்பதுவும் அதற்கு விடையளிப்பது.

எனது தாயாருக்கும் அத்தைக்கும் உறவையும் கடந்த ஒரு நட்பு தொடர்ந்திருந்தது. அத்தை எமது என்று அத்தை வீட்டுக்குச் செல்லும் போது போல் மனித்தியாலங்களாகப் பேசி நேரம் வரும் வரை அது தொடர்வசூடு விளையாட அதிக நேரம் கிடைப்பது முடியாத அநுபவங்கள். எனது தாயாருக்கு உறவு தெரிவித்த போது அவர்கள் இழப்பினால் கவலையில் இருந்து பட்ட சிரமும் அவர்களிடையே இருந்து நினைவூட்டியது.

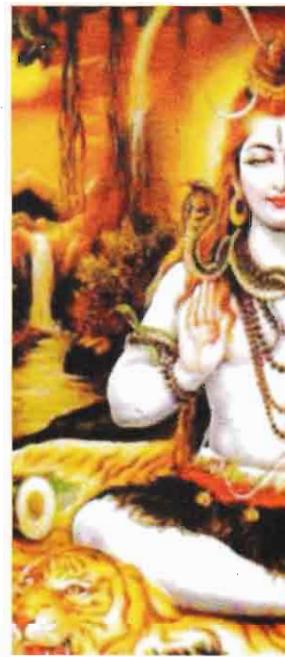
நான் தொலைபேசியில் பேசும் கேள்விகளை பேசி மருமக்கள் பேர்களை ஒவ்வொருவராக வயது ஒழுங்கின்படி விடுவது முடியாத அநுபவங்கள். எனது தாயாருக்கு உறவு தெரிவித்த போது அவர்கள் இழப்பினால் கவலையில் இருந்து பட்ட சிரமும் அவர்களிடையே இருந்து நினைவூட்டியது.

அதிகமாக அக்கறை காட்டி அவர் ண்டும் கதைக்கத் தோன்றும். அவர் ஸ் பேரக்குழந்தைகளின் பேரைக்கூட எது சகோதரர்கள் மீதும் அவர்களின் வர் கொண்டிருந்த அக்கறைக்கு

யே கணவனை இழந்த போதும் கென எந்த விருப்பு வெறுப்புமின்றி வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தையும் வாழ்ந்து வந்தார். வாழ்க்கையில் பல நும் மனவலிமையோடு தொடர்ந்து தன்னை அர்ப்பணித்திருந்தார். தனது கடந்த பாசத்தை கொண்டிருந்த அவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமானார்.

நோய்வாய்ப்பட்ட செய்தியறிந்து நான் பிள்ளைகளையும் பார்த்து விட்டேன். நான் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று ர். எனக்கு மிகுந்த கவலையை அந்த ம் இந்த வயதில் பொதுவாக யாரும் யானேன். சில மாதங்களில் அவரின் து சில சிகிச்சை முறைகளை காலம் வாழலாம் என வைத்தியர்கள் யீ கலாநிதிகளாய் உள்ள அவரது , அவற்றை மறுத்து தனது சாவையும் வழக்கொண்டபோது அவர் பொதுவாகச் சுத புரிந்தே கூறியுள்ளார் என்பதை வையும், மனவலிமையையும் மீண்டும் க நான் அந்த உரையாடலைப்

க்கையார் சார்பிலும் தெய்வமாகி விட்ட மற்றும் சகோதரர்கள், சகோதரி யின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் அவரின் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் யும் சிறப்புற வாழவும் எல்லாம் வல்ல

வெள்ளை மீற்றகம்
யாழ். கந்தரமடம் இந்து மகன்
சிட்டி அவுஸ்ரோவியாகவ இறுதி

அமர்ர் சவுந்தரநாயக்

நினைவே

சவுந்த

04.02

—
t

—
—

அன்னை மழுமில்

02.01.1928

அமர்ர் திருமதி சவு

திதிநிர்வ

வேலதையின் வித்து
சால்புச் சவந்தூ நாயக்
மார்கழியே காதசி நீள்
சேர்ந்தார் சிவனை செ

அன்னை மழயில்

02.01.1928

அமர்த்திருமதி சவந்

திதிநிர்ஜூ

வேலையின் வித்தவ
சால்புச் சவந்தர நாயகி
மார்கழியே காதசி நீள் சே
சேர்ந்தார் சிவனுட செ

திருமதி. சவுந்தரநாயகி வேந்தனார் அவர்கள் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

அன்பும், பண்பும், அடக்கமும், ஆன்மிடை வாழ்ந்து வந்த திருமதி அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து வருகின்றார்கள்.

இவர் வேலணை மேற்கூரில் நிலபுலன்களைக் கொண்டிருந்ததை முன்பதியினர்க்கு, நான்காவது பிறந்தார். இவரிற்கு நாகரத்தினம் ஆறுமுகம் நடராசா என்ற இரு தலை என்ற ஒரு தமிழியும் இருந்தன நாகரத்தினம்மா அவர்கள் 2001 மாழ்ப்பாணத்தில் இறையடி கணபதிப்பிள்ளையும் 2003ம் மாழ்ப்பாணத்தில் இறையடி தமையன்மார்களான ஆறுமுகம், வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

மிகவும் செல்வச் சிறப்புடன் வாழுண்டளவில் தனது தகப்பனை இபொறுப்பை இவரின் முத்த தலைபொறுப்பெடுத்து மிகவும் சிறப்பாக தமையன் ஆறுமுகம் அவர்களில் அவர்கள் அன்று தமிழ் ஈழத்தினதமிழ்ப்பேரறிஞர் வித்துவான் வேந்தகாரத்திகைமாதம் மண்முடித்து சவுந்தரநாயகி அவர்கட்கு வயது 1948ம் அண்டு ஐப்பசி மாதம் முபிறந்தார். பின் 1950அளவில் இவர்தனது கணவர் ஆசிரியராகப் பல்லவரிக்கருகில் குடியேறினார். வொழுக்கையில் சொகுசாக வாழுக்கைக்குழந்தையுடன் பரபரப்பான எடுத்துவைத்தார்.

இந்தக் காலப்பகுதியில் வித்துவான் உலகில் மிகவும் பிரபல்யமகாகட்டுரைகளை - கவிதைகளை

நாந்து கொண்டு சொற்பொழிவுகள்

அவர்கள், புதிய சூழலில் கணவனை இலக்கிய உலகில் விட்டு விட்டு, ன முன்னின்று நடாத்தினார். இதன் அதன் மூலம் தமிழ் இலக்கிய செய்துள்ளார். இவரிற்கு 1951ஆண்டு 1953ஆம் ஆண்டு தமிழரசு என்ற

ர்கள், தினகரன், ஈழகேசரி, இந்து ஸ்ர பத்திரிகைகளில் ஏராளமான நாயும் எழுதித் தள்ளிக் கொண்டிருந்த தைகளுடன் இவ் இளந்தாய் தன் பிற்கு தடையாக நில்லாது, அவரின் ணையும் சுமந்து, ஒர் இலட்சிய கணவரிற்கு புகழ் சேர்ந்தார். இதை ர்கள் ஓரிடத்தில் “என் நிலைதரு டும் மனை” என அழகாகக்

கு 1957ம் ஆண்டு நான்காவது நான்தார். சவுந்தர நாயகி அவர்களின் த்தால் வேந்தனார் அவர்கள் யாழ் ஒன்று கட்டி, கலைச்சோலை என சூட்டி, 1960ம் ஆண்டு அப்புது தமிழாசிரியர் மிகவும் தரமான புது த உதவியாக இருந்தது, அவரின் பொருளாதாரத்தைக் கையாண்டதே

க வாழ்ந்த இவர்கள் குடும்ப தடங்கல்கள் ஏற்பட்டது. ஒர் விழுந்த சவுந்தரநாயகி அவர்கள் உயிருக்குப் போராடிய நிலையில் கைவிடப்பட்டு, கொழும்பிற்கு பையால் அவர் குணமடைந்து 1963ல் நாந்து ஏற்றார். இந்நிலையில் அவரிற்கு வீவள் 1964ம் ஆண்டு பிறந்தார்.

இந்த ஆண்டே வேந்தனார் அவர்கள் எல்லாம் தொகுத்து கவிதைப் பெளியிட்டார். இந்நூலிற்கான சவுந்தரநாயகி அவர்கள் மிகவும் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடாத்தினார்கள்.

இவ்வாறு பெயரும் புகழுமாக இவர்களின் எனிமையான இல்லாம் விழுந்தது. மின்னாமல் முழங்கல் அறிகுறியையும் காட்டாமல் வேந்தமாரடைப்பால் 1966 புரட்டாதி காலை இழந்து, 5 பிள்ளைகளுடன் குடும்பத்தினிலை இந்த 38 வயதே நிரம்பிய கூடாதவரை இழந்தும், தன் நல்வாழ்விற்காக இத்தாய் செய்த எத்தனை. தன் பிள்ளைகளை எவளர்க்க இத்தாய் மிகவும் முன்றார்.

இவரின் முத்தமகள் கலையரசியும் ஆண்டு ஜப்பாசி மாதம் சென்றார். மறந்து குடும்பப் பொறுப்புகளில் திருப்பிய சவுந்தரநாயகி அவர்களை சோதித்தான். அவரின் இளைய காப்பாற்ற இத்தாய் பல வைத்து பாடுபட்டாள். ஆனால் அக்குழந்தைகள் கார்த்திகை மாதம் இறைவனாடி அடுத்த வருடமே கடைசிக் குழந்தை வந்த துயர நிகழ்வுகளினால் தானான்கு பிள்ளைகளின் வாழ்வை மனதைத் தேற்றி குடும்பப் பொறுப்புகளை செயற்பட்டார்.

இவரின் முத்த மகள் கலையரசியுமிடத்து, 1970இல் பேராதனைப் பிரிவுரையாளராகப் பதவியேற்றார். அவர்கள் தன் முத்த மகளின் சிக்கமையான வாழ்க்கை மூலம் நிர்வகித்தார். முத்த மகன் இளைய காப்பாற்ற இத்தாய் பல வைத்து பாடுபட்டாள். ஆனால் அக்குழந்தைகள் கார்த்திகை மாதம் இறைவனாடி அடுத்த வருடமே கடைசிக் குழந்தை வந்த துயர நிகழ்வுகளினால் தானான்கு பிள்ளைகளின் வாழ்வை மனதைத் தேற்றி குடும்பப் பொறுப்புகளை செயற்பட்டார்.

பொறியியல் துறைக்குத் தெரிவு

இளஞ்சேயும் 7ம் ஆண்டு புலமைப் பைப்பரிசில் பெற்றார். பின்னைகளின் ஆண்டு சவுந்தரநாயகி அவர்கள் மனம் வரின் தாயார் பராசக்தி அவர்கள் ஊர்காவற்றுறை வைத்தியசாலையில் போறுப்புடன் யாழ் கந்தர்மடம் சென்று, தன் தாயை இவர் வந்தார். சிறிது காலத்தில் இவரின் காலமானார்கள். 1974ம் ஆண்டு ரஷி, வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்டார். 1975ம் ஆண்டு இளங்கோ தன் போதித்து அப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே ராக வேலையாற்றினார்.

நாயகி அவர்கள் தன் முத்தமகள் து வைக்க தகுந்த வரனைத் தேடத் தல் இவர் எடுத்த அவதானமும் நல்ல மருமகனைப் பெற்றுக் கொலையரசி, சின்னையா என்னும் செய்தார்.

மகளின் திருமணத்தைச் சிறப்பாக கரநாயகி அவர்களிற்கு, 1977ஆம் மார்ச் நாள் மதை பிறந்தாள். தன் முத்த தாலாட்டி வளர்த்தார். இலங்கையில் தத்தின் பின் முத்த மகள் கலையரசி கத்திலிருந்து யாழ் பல்கலைக்கழகங்களில் இலிருந்து சவுந்தரநாயகி இறந்த 2012 ஆண்டுவரை அவரின்

வுந்தரநாயகி அவர்களை மேலும் நினைவு போக்குமுந்தையைக் கண்டு ரின் இளைய புதல்வி தமிழரசியின் பகுக் கொடுத்தது. வித்தியலங்காரப் பிரியாக வந்த தன் இளைய மகளின் அத்தாய்க்கு 26 வயது மகளை ஒரு கூக்க நேர்ந்த துக்கத்தை ஆற்ற

முடியவில்லை. இந்நிலையில் இவர் மீண்டெழுவாரோ என உறவினர் இச்சமயம் 1980ம் ஆண்டு கலை பெண்குழந்தை நிரந்தரியை பெற்ற தமிழரசியை இழந்த சோகத்தை பேரக்குழந்தையான நிராவை பொறுப்பெடுத்து தாயினும் மே இறுதிவரை அவர் நிராவிற்கு ஓர் சுவனர்ப்பு அவரிற்கு இருந்த கவலைகளை என்றே கூறலாம்.

இவரின் முத்தமகன் கலாநிதிப் படிப்பேர்மனிக்கு 1980ம் ஆண்டு சென் இவரின் மருமகன் சின்னையா பொறியியலாளராகப் பார்த்த வேண பொறியியலாளராக வேலை எடுத்து அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழக கடமையாற்றிய தன் மகள் காவாழ்ந்து அவரின் இரு பேர்களுத்துமாக வளர்த்து வந்தார். இளஞ்சேயும் மேற்படிப்பிற்காக 1983ஆண்டு

சவுந்தரநாயகி அவர்கள் தன் அனுசரணையுடன் தன் முத்தமகன் மணமகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர் சிறப்பாக நடாத்தினார். பின் நா அவர்கள் 1984 இறுதியில் தனசூதி இந்தியாவில் தமிழகத்திற்கு செல்ல சவுந்தரநாயகி அவர்களும் தன் அவர்களுடன் இந்தியா சென்றார் பேத்திமாருடனும் இரு வருடங்கள் குடும்பத்தினர் 1987 தொடக்கத்தை சென்றனர். அப்போது சவுந்தரநாயகி இளங்கோவைக் காண விரும்பி 1987 யேர்மனியில் மகனுடனும் மருமகள் நிரம்பிய பேரன் ஆரண்ணுடனும் இருந்தார். இக் காலகட்டத்தில் தன் இலண்டனில் இருந்து இரு தட்டு மகிழ்ந்தார். 2.01.1988 அன்று பேர்களுடும்பத்துடனும் நியுசிலாந்திலிருந்து

கன் இளஞ்சேய் ஆகியோருடனும் ந்தநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்.

த்தில் தன் முத்த மகள் கலையரசி சிலாந்து பயணித்தார். மேற்கத்திய ஸனவி இருவரும் வேலைக்கு ஓடி களின் கவனிப்பு, பராமரிப்பு என்பது ந்திலையில் தன் மகள், மருமகன்

1988 - 1997 வரை தன் ராவை அன்போடு அரவணைத்து, வச் சமைத்து, அவர்களை அன்போடு த்தியரும் பல்கலைக்கழகம் செல்ல என் இளங்கோவிடம் சென்றார். அங்கு - ஆரணியா-ஆரபி ஆகியோரைக்

வளைய மகன் இளஞ்சேய், 1991ல் வந்தரநாயகி அவர்கள் 1992 பங்குணி ரா இளைய மகன் இளஞ்சேயின் முத்த காத்திருந்தார். சித்திரை மாதக்கள் இளஞ்சேயின் முத்தபிள்ளை மால் ஏந்தி மகிழ்ந்தார். ஆறுமாதம் நன்கு பராமரித்து, பின் நியூசிலாந்து 1996 ஆணிமாதம் இலண்டன் வந்து இரண்டாவது மகன் வேந்தனையும் மைந்தன் வேந்தனுடன் 9 மாதம் து திரும்பினார். அப்போது அவர் பின் 1998 இறுதியில் மீண்டும் மாதங்கள் நின்று சென்றார். இக் வந்தன் ஆகியோரின் வளர்ச்சியைக் கூட்டில் இவர் கண்டா சென்று தன் கணையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். மகள் து அவஸ்ரேலியாவிற்கு 1998 இல் அவர்கள் இவர்களுடன் இணையா சென்றடைந்தார்.

இவரின் தமக்கையார் 2000ம் ஆண்டு பரைக்காண விரும்பி சவந்தரநாயகி பாணம் சென்றார். அங்கு ஒரு மாதம் பொப்பிரச்சினை தீவிரம் அடைந்து வையில், இவர் யாழ் இருந்து கப்பல்

மூலம் திருக்கோணமலை வந்து, பிரச்சினைகளின் பின் அவுஸ்ரேலியா

அவுஸ்ரேலியாவில் மகள் மகன் வாழ்ந்து வந்த இவரை இறை உட்படுத்தினான். சவுந்தரநாயகி அவர்களிற்கு, 2003 பூர்ட்டாதி அளவு அறியநேரிட்டது. தான் மிகவும் ஏற்பட்ட இந்நோய் இவரை மிகவும் போராட்டத்தின் பின் இளங்கோ அதிகதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. அவர் இளைய மகன் இளஞ்சேயிட 6 மாதம் நின்று சென்றார்.

முத்த மகனின் இழப்பின் சோகத்தை நிரந்தரி ஆகியோரின் கணவர்மார் சஞ்சீவ், நிமேசன் அடைவியது. இந்நிலையில் புது உழூற்றியிருந்த சவுந்தரர் நாயகி அவர்களை கிடைத்தாள். பின் 2010ல் கிடைத்தாள். அதே ஆண்டின் இலாபனி வந்தாள். முத்தான முன்று மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தியது.

இவரிற்கு 2010 வைகாசி அனைசெய்யப்பட்டது. ஓர் சில சிரமங்களினால் அவர் சாதாரண வாழ்க்கைக்குத் திட்டமிடவில்லை.

இவரின் கணவர் வேந்தனார் அமுத்தமகள் கலையரசி 2010ல் வெளியே இளைய மகன் இளஞ்சேய், தன் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டு அந்நானை அவர்கட்டு காணிக்கை ஆக்கினார். உலகின் பல பாகங்களிலும் சிறு முத்த மகள் கலையரசியின் பொறுப்பு வெளியிடப்பட்ட இந்நூல்கள் முழுமூலத்தாம் 28 இலட்சம் இலங்கை இயங்கிவரும் “சிவன் அருள் இலங்கை வழங்கப்பட்டது. சவுந்தரநாயகி நூல்கள் வெளியிட்டு விழாவில் போடப்பட்டன.

பித்து வைத்தார். சவுந்தரநாயகி வனாரின் ஆசை தன் பிள்ளைகளால் பெருமிதழும் பூரிப்பும் அடைந்தார்.

தளர்வு கண்டது. இந் நிலையில் னியில் உள்ள முதியோர் இல்லம் சென்றார். அவ்வில்லத்தில் பல ண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த அவர் தான் விரும்புவதாகத் தெரிவித்து அங்கேயே ர நிராவும் மகள் கலையரசியும் னின் கூட்டிப் போவார்கள். இவ்வாறு நாயகி அவர்களிற்கு 2011 வைகாசி ப் ஏற்பட்டிருப்பதை அறிய முடிந்தது.

செய்ய சவுந்தரநாயகி அவர்கள் த் துணிவுடன் எதிர்கொண்டு ராரித்து அமைதியாக அவர் கடைசி த்தார். இக்காலகட்டத்தில் முன்று கடி சென்று பார்த்து வந்தனர். க்குத்துப் பார்த்து அவர் பூரித்தார்.

அறு அவர் தன் 84 ஆவது பிறந்த நிமார் குடும்பம், மகன் இளங்கோ யோருடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடி கூறிச்சென்றார். அன்று அவர் ன் மகன் குடும்பத்தினருடனும், க்குத் தேவையின் கணவர் பிள்ளை அனைவரையும் கண்டுமகிழ்ந்தார்.

தன் பிள்ளைகள் இருவரும் இளங்கோவின் மகன் ஆரணன் பாடப்பட மக்கள் இருவரும் பால் தினத்தில் சவுந்தரநாயகி அவர்கள் மனவில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

“வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் ப்பவத்துள் வைக்கப்படும்”

“சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

நீங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பீர்கள் என்பதனை இப்போது என்னால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாதுள்ளது.

ஜயாவின் பிரிவின் பின்னர் ஓரிரு மாதங்களில் நானும் பல்கலைக் கழகப் படிப்பிற்காக வீட்டில் இருந்து வெளியேறி விட்டேன். 1966 நவம்பரில் இருந்து 1976 நவம்பர் வரை பல்கலைக்கழக மாணவியாக, தொடர்ந்து 1976 வரை விரிவுரையாளராக இருந்த காலப்பகுதியில் விடுமுறையில் உங்களிடம் வரும்போது தான், உங்கள் தனிமையை, உங்களுக்குக் கிடைக்கும் விதவைப்பென்சனில் பிள்ளைகளைக் கஸ்டம் தெரியாமல் வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பல கடினமான வேலைகளைக் கூட நீங்கள் செய்து மிகவும் எளிமையாக வாழ்ந்தமையை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள, கண்டு கொள்ள முடிந்தது. கடமை உணர்வும், தன்னம்பிக்கையும், மனத்துணிவும் வைராக்கியமும் கொண்ட அம்மாவாக நீங்கள் மாறியதைக் கண்டேன்.

1976ம் ஆண்டு எனது திருமணம் நடந்தது. அதன் பின்னர் கண்டியில் நான் எனது கணவருடன் தனித்து வாழ்ந்த காலம் 18 மாதங்கள் தான். 1978ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் பலதலைக்கழகத்தில் வேலையேற்று வந்த காலத்தில் இருந்து நீங்கள் எனது குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தீர்கள். 1984இல் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறி சென்னை - இந்தியா, வெலிங்டன் - நியுசிலாந்து, சிட்னி - அவஸ்திரேலியா என நாங்கள் சென்ற இடங்களெல்லாம் நீங்களும் எங்களுடன் வந்தீர்கள். இளங்கோவிடமும் (ஜேர்மனி, அவஸ்திரேலியா), இளங்கேயிடமும் (லண்டன்), சென்று வந்த சில ஆண்டுகளைத் தவிர இந்தியாவில் 2 ஆண்டுகள், நியுசிலாந்தில் 10 ஆண்டுகள், அவஸ்திரேலியாவில் 12 ஆண்டுகள் என உங்கள் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை என்னுடன் தான் கழித்தீர்கள்.

அம்மா! நீங்கள் எனது குடும்பத்துடன் வாழ்ந்த காலத்தில் எனக்குப் பல வகைகளிலும் உறுதுணையாக இருந்தீர்கள். சிறப்பாக எனது பிள்ளைகள் - உங்கள் பேத்திமார்கள், நர்மி, நிரா இருவரது வளர்ச்சியில் உங்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. ஜயாவின் இழப்பின் பின்னர் உங்கள் பிள்ளைகளின் இழப்பும் உங்களுக்கு ஏற்பட்டது. எனினும், எல்லாத் துண்பங்களையும்

உங்கள் மனதில் அடக்கி நர்மி, நிரா இருவரிலும் உங்கள் கவனத்தை அன்பைச் செலுத்தின்றீர்கள். அவர்களது வளர்ச்சியில், கல்வி உயர்வில், கலை ஈடுபாட்டில், தொழில் சிறப்பில், திருமணத்தில், குடும்ப வாழ்க்கையில், குழந்தைப் பேற்றில் உங்களால் இயன்றவு புங்கேற்று மகிழ்ச்சியும், மனதிறைவும், பெருமிதமும் அடைந்தீர்கள். அவர்களின் திருமணத்தின் பின்னர் நர்மி - சஞ்சீவ், நிரா - நிமேஷன், என்று சொல்லி சஞ்சீவையும், நிமேஷனையும் வேறுபடுத்தாது உங்கள் பேத்திமாரில் வைத்த அன்புக்கு இணையாக அவர்கள் மேலும் அன்பு காட்டி ஆதரித்து மகிழ்ந்தீர்கள். தொடர்ந்து அஞ்சலி, இமயா, அவனி ஆகியோரின் பிறப்பால் நீங்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. உடல்நலம் குண்றிய நிலையிலும் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பல தடவை உங்கள் பூட்டிமார் முவரையும் தூக்கிப் பாலுாட்டி, உணவுட்டி மகிழ்ந்தீர்கள். இவை யாவும் எங்கள் மனதை விட்டு நீங்கா நினைவுகள்.

அம்மா! நீங்கள் என்னுடன் இருந்த காலத்தில் எமது அன்றாடச் சமையலின் பெரும்பகுதியை விருப்புடன் பொறுப்பேற்றீர்கள். ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் விரும்பியபடி சமைப்பீர்கள். சில நாட்களில் உங்கள் நண்பிகளிடம் இருந்து பெற்ற வாணைலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றில் கேட்டு, பார்த்து அறிந்த சமையல் குறிப்புக்களின் அடிப்படையில் வித்தியாசமான உணவு வகைகளையும் செய்து தந்து மகிழ்ந்துள்ளீர்கள். இவற்றிற்கு மேலாக உங்கள் மருமகனுக்கு நொழுக்குச் சாப்பாடு (இது உங்கள் வார்த்தை) பிடிக்கும் என்று எத்தனையோ வகையான இனிப்பான, உறைப்பான பலகாரங்களை தொடர்ந்து செய்து கொடுத்தீர்கள். நீங்கள் செய்து தந்த உணவு வகைகளை நாங்கள் விரும்பி உண்டோம். நாங்கள் மாத்திரமல்ல, எங்கள் நன்பர்களும் உங்கள் சுவையை அறிந்தவர்கள். இவற்றை நாம் மறக்க முடியுமா?

அம்மா! நியூசிலாந்திலும், அவஸ்திரேலியாவிலும் இருந்த பொழுது உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் இறுக்கமான ஒழுங்குமுறையைக் கடைப்பிடித்தீர்கள். “அம்மா இந்த நேரத்தில் இதைச் செய்வார்” என்று நான் திடமாகக் கூறத்தக்க வகையில் உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கை அமைந்தது. காலையில் நாங்கள் வேலைக்குச்

சென்றபின்னர் எழுந்து குளித்து இறைவழிபாடு, காலைக்கோப்பி, பின்னர், உடற்பயிற்சிக்கான செயற்பாடுகள், தொலைபேசி உரையாடல், வாணொலி கேட்டல், தொலைக்காட்சி பார்த்தல், மதிய உணவு - இளைப்பாறுதல் - வாசித்தல், சமையல், தொலைக்காட்சி என மாலையில் நாங்கள் வீடு திரும்பும்வரை உங்கள் பொழுதைக் கழிப்பீர்கள். வீட்டுக்கு நாங்கள் வந்தவுடன் வயிற்றுக்குச் சூடான சாப்பாட்டையும், செவிக்குச் சூடான சமூகச் செய்திகளையும், உலகச் செய்திகளையும் வழங்குவீர்கள். எதை மறந்தாலும் வாணொலி, தொலைக்காட்சி செய்திகளைக் கேட்க நீங்கள் மறப்பதில்லை. அதன் பலன் எங்களுக்கும் கிடைத்தது 80 ஆவது வயது வரை நீங்கள் இவ்விதம் சுறுசுறுப்பாக நினைவாற்றலுடன் வாழ்ந்தமையைக் கண்டு நாம் வியந்ததுண்டு.

அம்மா! எங்களுக்கு, உறுதுணையாக இருந்து செயற்பட்ட நீங்கள் எனக்கு இது வேண்டும் அது வேண்டும்! என்று ஒரு நாளும் கேட்டது இல்லை. “எனக்கு இது விருப்பம், இது பிடிக்கும்” என்று கூறியதும் இல்லை. நாங்களாகவே உங்கள் குறிப்பறிந்து உங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்தோம். என்னால் இயன்றவரை எனது கணவர். பிள்ளைகள். மருமக்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்ய விரும்பியவற்றை நான் செய்தேன். அந்த மனநிறைவு எனக்குண்டு. நீங்களும் அதை உணர்ந்திருப்பீர்கள் என நம்புகின்றேன். காசிக்குப் போகவேண்டும் என்ற விருப்பம் உங்களுக்கு இருந்தது என்பதனையும் குறிப்பால் அறிந்தேன், ஆனால் அதனை நிறைவு செய்ய என்னால் முடியவில்லை. நீங்கள் முதலும் கடைசியுமாக என்னிடம் கேட்டது உங்கள் 84 வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்பதே. நீங்கள் விரும்பிக் கேட்டதை நாங்கள் சிறப்பாகச் செய்தோம் என்று நிறைவு அடைகின்றோம்.

அம்மா! நீங்கள் இறுதிவரை உங்கள் பிள்ளைகளின் நலனையே கருத்திற் கொண்டு வாழ்ந்தீர்கள், இளவயதில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளினால் வைராக்கியமும் உறுதியும் பெற்றீர்கள். இறைவழிபாட்டில் உங்களைப் பெரிதும் ஈடுபடுத்தி, நெஞ்சுருகி இறைவனை எந்நாளும் வழிபாடு செய்தீர்கள். இறுதிவரை தெளிந்த சிந்தனையும் நினைவாற்றலும் உடையவராக இருந்தீர்கள். விரும்பியவற்றைச் சாப்பிட்டீர்கள். நீங்கள் நடமாடாமல் இருந்த

காலம் 3 கிழமைகள். அந்நாட்களிலும் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தீர்கள். படுக்கையிலேயே இருக்க வேண்டிய நிலை வந்தபொழுது “எனது பிறந்தநாளுடன் நான் போய் விடுவேன்” என எனக்குக் கூறினீர்கள். இறுதியில் 84 வது பிறந்த நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வைகுண்ட ஏகாதசியில் இறைவனாடி சேர்ந்தீர்கள்.

“இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழுதெழுவேன்”

என நல்லூர்க் கந்தனையும், சிட்னி முருகனையும் மனமுருகி வழிபட்ட உங்கள் வாழ்வு நிறைவான வாழ்வு. நன்றாக அமைந்தது. நன்றாகவே முடிந்தது. உங்கள் நினைவுடன் நாம் இருப்போம்.

அன்பு மகள்,
கலையரசி சின்னையா.

26.01.2012

என் அம்மா

அம்மா இறந்து விட்டார். நினைவு தெரிந்த நாளில் கிருந்து 50 வருடத்திற்கும் மேலாக அம்மா. அம்மா என நான் அழைத்த என் அன்பு அம்மா, என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். சிறுவயதில் என் குறும்புகளை, வளர்ந்து பெரியவனானபின் என் கோபத்தை எல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு, என்மேல் அளவற்ற பாசத்தைப் பொழிந்த என் அன்பு அம்மா இன்று இல்லை. இளஞ்சேய் இளஞ்சேய் என அன்பொழுக அழைக்கும் அத்தாயின் குரலை இனிக்கேட்க முடியாது. சிறுவனாய் இருக்கையிலும் சரி - இன்று வளர்ந்த இரு பிள்ளைகளின் தந்தையாய் இருக்கையிலும் சரி என் அம்மாவின் மடியில் முகம் புதைத்துக் காணும் அமைதி, இன்பம் இனி இல்லை. நான் சாப்பிட்ட பின் - அம்மாவின் சீலை முந்தானையில் கை துடைக்கவும் இனி முடியாது. புகைப் படங்கள் எடுக்கையில் - என் செல்ல மகன் என என்னுடன் ஒட்டி நின்று அணைத்து நின்று படம் எடுக்கும் என் அம்மா இன்று இல்லை. என் மக்களிற்கு, தன் பேரன்மாரிற்கு சுவையான சிற்றுண்டி வகைகளைச் செய்து கொடுத்து அவர்களிடம் என் பிள்ளைக்கும் கொடுங்கள் என அன்புக் கட்டளை போடும் என் அம்மா இன்று இல்லை. என் செல்லமகனை நன்றாகப் பிற்காலத்தில் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என். என் பிள்ளைகளிடம் உரிமையோடு அன்பு வேண்டுகோள் விடும் என்னருமைத் தாய் இன்றில்லை. என் சுகத்தை துக்கத்தை எல்லாம் தன் சுக துக்கமாகக் கருதி - இறுதிவிவரை என் வாழ்வின் நலன் கருதி வாழ்ந்த என்னருமைத் தாய் - என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு, தாயின் இழப்பே. அத்தாயை இழந்த சோகத்தில் - ஆழ்றாமையில் சில நினைவுகளை இங்கு தீட்டுகின்றேன்.

என் சிறு வயது நினைவுகள் எல்லாம் அம்மாவைச் சுற்றியே அமைகின்றன. என் நான்கு வயதில், அம்மாவை கண்ணாடிப் பெட்டியில் வைத்து சிறப்பு வைத்தியத்திற்காக கொழும்பிற்கு யாழ் புகையிருத நிலையத்தில் வைத்து அனுப்பியதிலிருந்து, இறுதியாக 7-01-2012 அன்று, எனது 54 ஆவது வயதில் அவவின் இறுதிச்சடங்கிலே அவவின் உடம்பை பெட்டியில் வைத்து எரியூட்டிய நேரம் வரையான 50 வருடங்களில் - என் நினைவுகள் அவரைச் சுற்றி வட்டமிடுகின்றன.

தன் கணவரைப் போன்ற சாயலும், குணவியல்பும் உடையவனை என் அம்மாவிற்கு என்மேல் ஒரு தனிப்பிரியம், 1962ஆம் ஆண்டு மரணத்தின் விளிம்பிலிருந்து பிழைத்து வந்த என்தாயை 1964ஆம் ஆண்டில் ஓர் நாள் தள்ளி வீழ்த்திவிட்டு பாடசாலைக்கு சென்று விட்டேன். என் தந்தையார் பாடசாலையில் வைத்து எனக்கு அடித்தார், அதுவே அவர் எனக்கு அடித்த முதலும் கடைசியுமான அடி. வாழைப்பழத்தோலில் சறுக்கிவிழுந்து மரணத்தின் வாசல்வரை சென்று பிழைத்து வந்த தன் அன்பு மனைவியை, தன் செல்ல மகன் தள்ளி வீழ்த்திவிட்டு ஒடிவிட்டதை அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை. பின் நான் பாடசாலையிலிருந்து வீடு வந்து, அம்மாவிடம் இதைப்பற்றிக் கூறினேன். என் தந்தையார் வீடு திரும்பியதும், ஏன் குழந்தையை அடித்தீர்கள் என அம்மா அவருடன் முரண்பட்டது இன்றும் என் நினைவிலுள்ளது. இச்சம்பவம் என் தந்தை தன் மனைவி மேல் வைத்த கரிசனையையும் என் தாய் என் மேல் வைத்த பாசத்தையும் காட்டுகின்றது.

இன்னொரு நாள், என் தந்தை என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு தினகரன் விளையாட்டு விழாவிற்குச் செல்கின்றார். சன நெரிச்சலில் நெருக்குண்டு விழுந்த போது அவரின் பணப்பை தொலைந்து விட்டது என்னை எங்கு கூட்டிச் சென்றாலும் அவர் எனக்கு பிழித்தமான “போலி” யையும் பாலையும் வாங்கித் தருவார். பணப்பையைத் தொலைத்த அவர் அன்று ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலைக்கு சென்று புத்தகசாலை அதிபரிடம் காசை வாங்கி எனக்கு இவற்றை வாங்கித் தந்தார். இச்சம்பவத்தை அம்மாவிடம் கூறாதே எனவும் சிறிப்புடன் எனக்குக் கூறிவைத்தார். நானோ வீடு திரும்பிய பின், வீட்டில் அவர் வாங்கிலில் குப்புறப் படுத்திருக்கையில் அவரின் முதுகின் மேல் ஏறிப் படுத்திருந்தபடி அம்மாவைக் கூப்பிட்டு அவரிடம் இச்சம்பவத்தைக் கூறினேன். அப்போது என் தந்தையார் முகத்தில் வழிந்த அசட்டுக்களை, இன்றும் என் கண் முன்னால் நிழலாடு கின்றது. இச்சம்பவம் எதை உணர்த்துகின்றது என்றால் ஆற்றலும் ஆஞ்சையையும் கொண்ட என் தந்தை குடும்பப் பொருளாதாரத்தின் முழுப்பொறுப்பையும் என் தாயிடமே கொடுத்திருந்தார் என்பதையே தெளிவாக்குகின்றது.

என் தாயாரின் இவ் ஆஞ்சையை, தன் 38 வயதில் சடுதியாக கணவனை இழந்த போதும், குடும்ப பாரத்தை முழுமையாகத்

தாங்கி நடாத்தும் துணிவையும் திறமையையும் அவவிற்கு வழங்கியது. என் சிறு வயதிலேயே என் அன்புத் தந்தையை இழந்தேன். அன்றிலிருந்து என்னருமைத் தாயின் அரவணைப்பில் நான் வாழ்ந்த காலம்வரை அவர் எனக்குத் தந்தை இல்லாக் குறையை உணராதவாறே வளர்த்தவர். நான் எனது 26 வயதில் இலண்டன் வருவதற்கு இரு நாட்களிற்கு முன்பு கூட ஒர் வெள்ளிக்கிழமை, அவர் எனக்கு முருங்கைக்காய் கறியுடன் சோறு ஊட்டியதை என்னால் இன்றும் மறக்க முடியாது.

நான் ஸண்டன் பயணிப்பதற்காக யாழ். இருந்து கொழும்பிற்கு பேரூந்தில் பயணிக்கின்றேன். அப்போது என்னை வழியனுப்ப என் தமக்கையாரும், தாயாரும் சிற்றூர்தி ஒன்றில் பேரூந்து நிலையத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். நான் பெரிய தபாற் கந்தோரிற்கு முன் நின்று பேரூந்தில் ஏறியபொழுது என் அன்புத் தாயாரும் என்னுடன் அப்பேரூந்தில் ஏறி சிற்றூர்தி பின் தொடர என்னுடன் யாழ். கச்சேரி காட்டுக் கந்தோர் ஒழுங்கை வரை வந்து இறங்கினார். தான் செல்லமாகச் சீராட்டி வளர்த்த தன் செல்ல மகன் தனித்து இலண்டன் சென்று எப்படி வாழ்வானோ என்ற அத்தாய் மனதின் ஏக்கமே அவனை என்னுடன் அவ்வாறு பயணிக்க வைத்தது.

இலண்டன் வந்து புதிய குழலில் சிரமப்படுகையில், அம்மாவுடன் தொலைபேசியில் கதைக்கும் போதும் அவரின் அன்புக் குரலைக் கேட்கும் போதும் மனத்துக்கம் எல்லாம் பறந்து விடும். அந்த அன்பு, அந்தப்பாசம், அந்தப் பற்று, தன்னலமற்ற தியாக உணர்வு ஒரு தாயிடமிருந்தே கிடைக்கக் கூடியது. இத் தாய்ப் பாசத்தை எனக்கு வாரி வாரி வழங்கியவர் என் அன்புத் தாய்.

அம்மா தன் மூத்த மகன் இளங்கோவையும் அவரின் இளங்குடும்பத்தையும் காண விரும்பி 1987 தை மாதம் யேர்மனி சென்றார். அப்போது அம்மாவைக் காண நான் 1987 இன் நடுப்பகுதியிலும் 1988 இன் தொடக்கத்திலும் யேர்மனி சென்றேன். அங்கு அவர் தன் மூத்த மகன் குடும்பத்தினருடன் மகிழ்வுடன் இருந்தார். நான் சென்ற சமயம், முன்று வருட பிரிவின் பின் என்னைக் கண்ட ஆர்வத்தில், எனக்குப் பிடித்த உணவுகளை எல்லாம் செய்து தந்து என்னை மகிழ்வித்தார். அவரின் 60 ஆவது